

הכנסת

**הכנסת העשרים
מושב שלישי**

**פרוטוקול מס' 400
מישיבת ועדת הפנים והגנת הסביבה
יום שלישי, י"ג באייר התשע"ז (09 במאי 2017), שעה 9:00**

סדר היום:

היערכות הגורמים האחראים להילולת רבי שמעון בר יוחאי במירון.

נכחו:

חברי הוועדה:

דוד אמסלם – היו"ר

חברי הכנסת:

מנחם אליעזר מוזס

מיכאל מלכיאלי

אורי מקלב

מוזמנים:

מיכאל ג'ובאני	– מנהל אגף הסדרה פיקוח ובקרה, המשרד לשירותי דת
עמית קצין	– עוזר מנכ"ל המשרד לשירותי דת
סנ"צ משה ויצמן	– ראש ענף מבצעים, אגף התנועה, משטרת ישראל, המשרד לביטחון הפנים
סנ"צ משה ברקוביץ	– יועמ"ש צפון, המשרד לביטחון הפנים
איילה ויינשטיין	– ע' יועמ"ש, המשרד לביטחון הפנים
שבתי גרברצ'יק	– מלווה חטיבת הדוברות, משטרת ישראל, המשרד לביטחון הפנים
דרור טיראן	– מפקד משלט כב"ה, המשרד לביטחון הפנים
ליאור פנחס שחר	– מנהל אגף תיאום ובקרה, משרד הפנים
בועז יוסף	– ממונה מחוז צפון, משרד הפנים
דרור גנון	– מנהל אגף א' לתחבורה ציבורית, משרד התחבורה והבטיחות בדרכים
שלמה רוזנשטיין	– יועץ לענייני חרדים, משרד התחבורה והבטיחות בדרכים
שירלי שמואל	– ע. מנהל הרשות הארצית לתח"צ, משרד התחבורה והבטיחות בדרכים
אליהו ליפשיץ	– מנהל תחום, משרד התיירות
ברכה כהן	– מפקחת להנדסת הסביבה, משרד הבריאות
חיים רוטברט	– רופא נפתי – צפת, משרד הבריאות
נועה חסדאי	– אשפוז, כוננות והנחלת מידע, משרד הבריאות
יגאל-עם פז	– עו"ד במח' יעוץ וחקיקה, משרד המשפטים
יוסי פרידמן	– מנהל אגף בטיחות וכיבוי אש, רשות הטבע והגנים הלאומיים
עמית סופר	– ראש מועצת מרום הגליל

מרכזי הלפרין	–	חבר מועצת מרום הגליל
דן מיכאל קדרון	–	תנו יד לחרש, נכים למען נכים
דנה גרובר	–	מוזמן/ת
שמואל גרוסברד	–	מוזמן/ת
אלי מויאל	–	מוזמן/ת
גילה אברהם	–	מוזמן/ת

מנהל/ת הוועדה:

לאה קריכלי

רישום פרלמנטרי:

ירון קוונשטוק

היערכות הגורמים האחראים להילולת רבי שמעון בר יוחאי במירון**היו"ר דוד אמסלם:**

טוב, רבותי, בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ועדת הפנים והגנת הסביבה בנושא היערכות הגורמים האחראים להילולת רבי שמעון בר יוחאי במירון. סך הכול, בעזרת השם, יש לנו אירוע מאוד משמעותי בהיקפי המשתתפים שלו כמידי שנה, ולכן רציתי לשמוע קודם כול את הגורמים, איך כל הגורמים נערכו או נערכים לקראת האירוע הזה. אז עם מי נתחיל? מי זה ה-pivot של האירוע מבחינת הממשלה?

עמית קצין:

משרד הדתות.

היו"ר דוד אמסלם:

בבקשה. מה השם?

עמית קצין:

עמית קצין.

היו"ר דוד אמסלם:

בבקשה, עמית. למה המנכ"ל שלך לא פה, לא הזמנו אותו?

עמית קצין:

הוא לא יכול היה להגיע. אז הוא ביקש קודם כול להתנצל על זה שהוא לא הגיע.

היו"ר דוד אמסלם:

טוב.

עמית קצין:

מבחינת המשרד, אתחיל מהסוף, אתמול היה לנו סיור במירון בהשתתפות השר והמנכ"ל, הן במתחם הקבר, הן בכל החניונים. העבודה שם נעשית בקצב מהיר, סך הכול כבר עומדים בישורת האחרונה כמעט של כל ההכנות וכל מה שצריך לטובת ההילולא.

מבחינת עבודה מול שני הגורמים המרכזיים, שזה משרד התחבורה והמשטרה, אז לאורך כל הדרך שיתוף פעולה מלא היה. את כל דרישות התחבורה והמשטרה שהגיעו אלינו, עוד בשלב ההיערכות, עקב כל הפקות הלקחים שהיו בשנים שעברו – קיבלנו אותן. הצלחנו לאגם את התקציב הנדרש, זאת אומרת אין איזה בעיה תקציבית, חוסר תקציבי שקיים לבקשות שנצרכו, לכל מיני דברים שביקשו ולא יכולנו לעמוד בהם.

אפילו הייתה איזה בקשה להקמת טרמינל חדש מצד משרד התחבורה כדי לווסת את התנועה, אני מעריך שהתחבורה יוכלו לפרט את זה יותר. גם את זה אנחנו עושים. כרגע יש איזה עיכוב, כי יש בעיה קצת עם ועדת המושב, עם המקום, הם כרגע הוציאו שם צו הפסקת עבודה, אני מעריך שזה ייפתר - - -

הי"ר דוד אמסלם:

למה? אתם מדברים איתם?

עמית קצין:

כן כן, יש הידברות איתם, יש הכול. אני מעריך שזה ייפתר אם לא היום - - -
הי"ר דוד אמסלם:

אוקיי, עמית, בוא תן לנו איזה תיאור קצר. במה באה לידי ביטוי ההיערכות שלכם? מבחינת מה, הכשרה של פריקה של ההסעות?

עמית קצין:

מבחינתנו, מהרגע שמגיעים האזרחים באוטובוסים והכול, אז סך הכול בנינו טרמינלים, בהם האזרחים שמגיעים פורקים בצורה מסודרת. כל אחד יש לו גם צבעים, הוא יודע אחר כך לאן לחזור. מגיעים להר. בהר יש משטחי הדלקה, יש הדלקות, יש סדר הדלקות. הגדלנו את משטח גנדי, את אחד המשטחים, הגדלנו אותו השנה. שם במקביל יש היערכות של מד"א, של כב"ה, של זק"א, של כולם, לתת מענה ראשוני אם חס וחלילה משהו צריך איזה - - -

הי"ר דוד אמסלם:

שאתם ה-pivot של העניין הזה? אתם עושים את הטופס טיולים?

עמית קצין:

אנחנו מתכללים את הכול. זאת אומרת, בסופו של דבר שמה יש פיקוד ושליטה משותף גם, לכל גוף שנמצא שם יש גם את החפ"ק שלו. יש שיתוף פעולה, יש חפ"ק משותף. שיתוף פעולה מלא. זאת אומרת, לכל גוף יש נציג, שבעצם בשיתוף פעולה מלא.

הי"ר דוד אמסלם:

אוקיי, אז בואו נתחיל: ברמה התשתיתית מה הייתם צריכים לעשות שם?

עמית קצין:

ברמה התשתיתית, יש את החניונים שזה ההגעה, יש את משטחי ההדלקה שזה - - -

הי"ר דוד אמסלם:

רק שנייה, זה חניונים חדשים שהכשרתם?

עמית קצין:

יש חניון אחד שאמרתי, בויאן, אותו מכשירים. שאר החניונים הם חניונים קיימים, אבל כל שנה צריך להכשיר אותם מחדש, כי רובם לא - - - יש דברים שצריך להוסיף שם כל שנה מחדש. זה לא שנגמר האירוע, נשאר החניון, ושנה הבאה פשוט לבוא להפעיל אותו. חלק מהסיפור שיש לנו כל שנה מבחינה תקציבית אל מול האוצר זה הסיפור הזה. יש כיוון כן להפוך אותם לחנוני קבע, שבסופו של דבר לא נצטרך כל שנה להשקיע מחדש בתשתיות.

היו"ר דוד אמסלם:

ומבחינת הגודל, הנפח, אתם מוסיפים חניונים, או שזה אותם חניונים, אותם נפחים?

עמית קצין:

חניון צבעון, למיטב ידיעתי, הגדלנו אותו השנה, שזה חניון שנועד לקלוט תחבורה אזרחית. זאת אומרת, אנשים שבאים עם כלי רכב אזרחיים ומשם לוקחים אותם בשאטלים. שוב, ספציפית לגבי החניונים, אני חושב שיותר טוב שמשרד התחבורה ידברו עליהם, אבל אני חושב שסך הכול אנחנו מדברים על אותם גדלים, אולי טיפה זה גדל יותר, פלוס הוספת טרמינל בויאן, שנועד לווסת את - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. חוץ מחניונים, יש לכם שם היערכות לגבי נגיד שירותים, מים וכו'?

עמית קצין:

כן, לגמרי. זאת אומרת, אנחנו פורסים גם בציר העלייה, גם במתחם עצמו ברזיות, מתקני מים, מתקני שירותים. אני לא זוכר לנקוב את המספרים המדויקים, אבל הבאנו לשם מה שנקרא קרוונים שמשמים כתאי שירותים. זאת אומרת, גם אתמול היינו שם, כבר נמצאים בשטח. סך הכול מהבחינה הזאת יש היערכות מלאה בהתאם לצרכים של מים, של שירותים.

היו"ר דוד אמסלם:

כשאתה מדבר אתי על היערכות, כמה אנשים אתם צופים? לכמה אנשים אתם נערכים שיגיעו? פלוס מינוס, אתה יודע.

עמית קצין:

המספרים מדברים על סדר גודל של 400,000 בסופו של דבר, אבל לאורך כל האירוע. זאת אומרת, השנה האירוע, הוא מתחיל למעשה כבר בשבת, הולכים להיות שם כמות גדולה, אנחנו מדברים על מחמישי שאנשים מתחילים להגיע. אני יכול להגיד שאתמול כשהיינו שם, כבר יש אוהלים פרוסים מסביב, אנשים כבר נמצאים שם. השנה זה ב"פיק" יותר קצר, כי זה מתחיל במוצאי שבת וההדלקה הראשונה היא רק ב-01:00 בלילה. אבל אלה סדרי הגודל.

שוב, יכול להיות שהשנה, בגלל הסיפור עם התחבורה, יהיו יותר, יהיו פחות, זה אי-אפשר לדעת, יש לנו פה משתנה שקצת קשה לדעת מה הוא יעשה. אבל בגדול, סדר גודל של 400,000, זה המספר. אפשר להיערך לפי הכמות של תחבורה שמפעילה, מכמתת את האוטובוסים, אבל זה לא - - -

היו"ר דוד אמסלם:

רוב האנשים מגיעים באוטובוסים או ברכבים פרטיים?

עמית קצין:

אין אפשרות להגיע ברכבים פרטיים. יש שלושה חניונים של רכבים פרטיים שאליהם אפשר להגיע - - - רק בתחבורה ציבורית.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. דרור, בין לבין שאתה מדבר עם שלמה, אז בוא תענה לנו על כמה שאלות. תגיד לי, מבחינה תחבורתית, יש מספיק אוטובוסים להביא את האנשים?

דרור גנון:

התשובה היא: לא.

היו"ר דוד אמסלם:

איך האנשים מתארגנים? כל אחד באופן פרטי כזה?

דרור גנון:

זה עובד תחת קווי שירות לתחבורה ציבורית, רישיונות של משרד התחבורה. בכל זאת מדובר באירוע מאוד - - - והיום הוא גם תחת חסות המדינה. אנחנו נערכים כבר מחודש דצמבר, אפילו קצת לפני, לאירוע הזה, זה מבחינתנו מגה אירוע.

אנחנו פועלים בשיתוף פעולה עם כל הגופים: עם משטרת ישראל אנחנו עובדים באופן צמוד, כי כל האירוע הזה בסוף הוא אירוע תחבורתי. אתה מביא כמות כזאת אדירה של אנשים ואתה מפנה אותה בטווחי זמן קצרים, כולל פיקים כאלה ואחרים של המוני אנשים, בשטח מאוד קטן, עם תשתית מאוד מוגבלת ביחס לכמות שאתה מנהל שם.

וההיערכות שלנו הייתה בהנחה שלוח החופשות של תלמידי מדינת ישראל הוא קבוע, ושלא משחקים פה לפי כל מיני החלטות כאלה ואחרות ברגע מסוים. בנינו את האירוע השנה ככה שהוא ייתן מענה אפילו לגידול של נוסעים. בנינו על גידול של עוד 20%-30%, כי אלה היחסים שיש לנו משנה לשנה. וניהלנו את כל התהליך הזה מול המפעילים מבעוד מועד, דאגנו לתקציבים ראויים, כל מה שצריך.

היו"ר דוד אמסלם:

אתם מסבסדים את ההסעות האלה?

דרור גנון:

אנחנו מסבסדים. מדינת ישראל משקיעה פה המון כסף.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

12 מיליון משרד התחבורה.

היו"ר דוד אמסלם:

איך זה עובד? איך הסבסוד? נגיד, אני עכשיו רוצה לארגן אוטובוס למירון, איך אני עושה את זה?

דרור גנון:

אתה לא יכול לארגן אוטובוס. יש קווים שיוצאים מהערים במדינת ישראל, ערים שיש להן זיקות כאלה ואחרות לאירוע הזה בגדול, שזה מתחיל מהדרום בנתיבות, שדרות, קרית גת, ממשיך לכיוון ירושלים, בני ברק, יש לך את מודיעין עילית, את ביתר עילית, יש לך את אלעד, נתניה, חיפה. יש המון יעדים, בקיצור, שמשם כונסים

לכיוון ההר. הנסיעות שמה הן בהזמנת מקומות מראש, אחת האפשרויות שאפשר לעשות גם במשרד התחבורה, והגעה בנסיעה בכרטיס הלוך ושוב, שהוא גם מסובסד, וגם יש הנחות לזכאים – אם ילד מגיע, גם מקבל את ההנחה שלו.

היו"ר דוד אמסלם:

ומי מארגן את זה במוקדים האלה? אני מניח שמשרד התחבורה לא יעשה - - -

דרור גנון:

מפעילי התחבורה הציבורית עושים את זה, שהם בעלי רישיון, אם זה "אגד", "נתיב אקספרס", "סופרבוס", "דן דרום". יש לנו את כל המפעילים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, לכל נקודה יש את המפעיל שלה?

דרור גנון:

לכל נקודה יש את המפעיל שלה, כשאת רוב הקווים מפעילה חברת "נתיב אקספרס", שהיא בשוטף גם מפעילה את הקווים האלה ביום-יום.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אין כבר להשיג כרטיסים.

דרור גנון:

מאחר שהאירוע הזה הוא אירוע שמסיע כמויות אדירות של נוסעים, שהם מעבר לצי הקיים של המפעילים, אנחנו מגייסים המון אוטובוסים בשוק הפרטי לטובת האירוע, שהמפעילים מתקשרים, ואז מפעילים אותו כתחבורה ציבורית לכל דבר ועניין.

המציאות שנוצרה כתוצאה מההחלטה של משרד החינוך להזיז את יום החופש מראשון לשני, יצרה מצוקה מאוד גדולה בגיוס של האוטובוסים, כי קודם כול בתחבורה הציבורית, כל קווי התלמידים שנוסעים חייבים לנסוע, וזה אוטובוסים שבנינו עליהם, זה קרוב ל-200 אוטובוסים שהיו אמורים לשרת את האירוע. וכל המפעילים הפרטיים האלה שהתקשרו איתם, יש להם את הסעות התלמידים שהם עושים לעיריות בבוקר.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

.600

דרור גנון:

אז אנחנו נמצאים היום בחוסר של כ-600 אוטובוסים, שזה יותר משליש ממה שתכננו. עכשיו, האנשים לא מעניין אותם, אתה יודע, הם רוצים להגיע בסוף. זה יגרום לבעיה. אחד, זה יגרום לבעיה בטיחותית, כי הרבה אנשים יגיעו עם הרכב הפרטי, יעמיסו את הכבישים. העובדה שמשרד החינוך הזיז את יום החופש, יגרום גם להורים לעבוד רגיל, הרבה הורים ילכו לעבודה כי הילדים לא בבית, כי אנחנו בונים גם על זה שחלק מההורים – אז זה יעמיס את הכבישים עוד יותר. זה אומר שמבחינה תנועתית, אני מעריך שמדינת ישראל תהיה די פקוקה ביום ראשון, שלא לדבר על כל התנועות לצפון.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, מה טווח השעות של האירוע? אני מבין שהוא בלילה.

דרור גנון:

האירוע מתחיל במוצאי שבת בלילה.

היו"ר דוד אמסלם:

מתי מתחיל הפיזור?

דרור גנון:

הפיזור מתחיל בדרך כלל לקראת הבוקר של יום ראשון. בשעות הלילה שבין מוצ"ש לראשון, מ-02:00 בלילה מתחילים להוציא נסיעות. אבל ה"פיק" שלו הוא אחרי תפילת שחרית של יום ראשון בבוקר.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. זאת אומרת, לרוב האנשים שבאים לשם, מתפללים תפילת שחרית ויוצאים הביתה חזרה.

דרור גנון:

נכון. וכל הלילה מסתובבים.

קריאה:

זה רק הגל הראשון.

קריאה:

זה ההדלקות של הלילה.

היו"ר דוד אמסלם:

אנחנו מדברים על הגל הראשון, ששם האירוע המשמעותי. דרך אגב, זו פעם ראשונה שמדינת ישראל מסבסדת את האירוע הזה?

דרור גנון:

עושים את זה כבר קרוב ל-12 שנה. התחלתי את זה עוד "אגד" בזמנו.

היו"ר דוד אמסלם:

זה מתבצע דרך הרשויות עצמן? הרשויות מעורבות בנושא הזה?

דרור גנון:

בעיקר הרשויות החרדיות יותר מעורבות, כי יש להן עניין, גם מבחינת הציבור שלהן שעולה וגם מבחינת ההסדרים של ההסעה בערים עצמן. ירושלים ספציפית אנחנו כן פותחים את מוקדי היציאה שאתה מכיר בתוך ירושלים של ההסעה, זה כולל משטרה וכל המרכיבים שקשורים לזה.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, בירושלים, איפה נקודת האיסוף?

קריאה:

בין גשר בנות יעקב - - - בית גן, גבעת שאול, רמות - שבעה מוקדים.

דרור גנון:

שבעה מוקדים שמסיעים לכיוון - - -

היו"ר דוד אמסלם:

והאחריות היא בעצם של המפעיל? המפעיל מחליט כמה אוטובוסים, באיזה מקצבים, איפה? הוא מדווח לך? איך זה עובד?

דרור גנון:

הכול תחת האחריות שלנו ברמה של ההסעה, ומתוקצב.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, דרור, אני מבין. הרי אתה בן אדם אחד, אני גם מכיר קצת את הצוות שלך, כמה אנשים יש לך. לא הבנתי, בכל נקודה יש לך אנשים שסופרים את האוטובוסים?

דרור גנון:

לא. יש לי את הבן אדם שלי שמפקח, אבל המפעיל מחזיק סדרנים.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת המפעיל מדווח. הרי אני מניח שאתה מסבסד אותו פר אוטובוס.

דרור גנון:

פר נסיעה.

היו"ר דוד אמסלם:

ברור. אני מדבר פר אוטובוס - פר נסיעה. אז אני מניח שהוא אומר לך: הוצאתי 50 אוטובוסים. בסוף הוא אומר לך: זה שהוא אמר לך 50 - - -

שלמה רוזנשטיין:

לא, הוא גם מביא תיקופים, יש לנו ולידציות.

הי"ר דוד אמסלם:

שלמה, תן לי, אחרי זה תוסיף.

דרור גנון:

בעלייה של הנוסע, כמו שנאמר על ידי שלמה, הוא מתקף את הכרטיס. יש לנו גם את מערכות ה-GPS, שאנחנו רואים את האוטובוסים נוסעים במערכות שלנו. זה מערכת דיווח שנקראת "כל נתון", שאתה בכל רגע נתון רואה. אז אין בעיה, הוא לא יכול - - -

הי"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, הסבסוד הוא פר אוטובוס או פר נוסע?

דרור גנון:

האוטובוס הוא פר קילומטר.

הי"ר דוד אמסלם:

פר קילומטר. בלי קשר לכמה אנשים הוא לקח?

דרור גנון:

לא, אבל אנחנו דואגים שיהיה מקדם מילוי גבוה, 50 איש בדרך כלל. אין לנו נסיעות שהן לא עם 50 איש באירוע הזה.

הי"ר דוד אמסלם:

אוקיי. עכשיו, איך משרד התחבורה רוצה להתמודד עם החוסר, שהוא יודע שהוא קיים?

דרור גנון:

משרד התחבורה לא יודע להתמודד כרגע עם החוסר, אין לו יכולת להתמודד - - -

הי"ר דוד אמסלם:

קודם כול, משרד התחבורה רואה את עצמו אחראי לנושא?

דרור גנון:

לא.

הי"ר דוד אמסלם:

לא.

ד"ר גנון:

אנחנו הגורם שמסיע את הנוסעים, ואנחנו יודעים לתת את מה שאנחנו יכולים לתת. תכננו תכנון, כתוצאה מהשינוי של יום הלימודים נוצר פער, ואין לנו יכולת להשלים את הפער הזה. מה גם, שהחלטה הזאת יצרה עכשיו גם ספסרות בשוק של ההסעות. אם מסיע מכר נסיעה כזאת למפעילים שלנו ב-3,600–3,000 שקל – היום, הבוקר 5,500. אז יש גם גבול כמה המדינה יכולה לספסר או לשלם עבור ספסור של נסיעות. וזה מצחיק, שמשרד אחד יוצר הוצאות למדינה מהצד השני בהחלטה לא ברורה כזאת.

עכשיו, הבעיה המרכזית שלנו זה שכמות המגיעים, כמו שנאמר כאן, שיגיעו ביום שישי, היא גדולה מאוד. אנחנו גם נערכים בצפת להסיע לכיוון ההר. מה שקורה במוצאי שבת זה שכל אלה שבאו בשישי מתבשרים כל השבת, ודקה אחרי צאת שבת, כולם באים לך לתחנה המרכזית, פתאום אתה מקבל איזה 7,000–8,000 איש בתחנה.

אז אנחנו צריכים להיערך שמה בשעה יותר מאוחרת עם אוטובוסים, המון אוטובוסים. וכל האנשים האלה מגיעים להר, הם לא חוזרים כבר לצפת, הם מההר רוצים לחזור חזרה לבית. זאת אומרת, שכמות האוטובוסים שאני מביא במוצאי שבת - - - להרים, לא תספיק לי לפזר ביום ראשון בבוקר את כל אלה שישנים בהר או כל אלה שמגיעים מצפת. וזה חוסר שכרגע אנחנו לא יודעים לתת לו מענה.

הי"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, מה שאתה אומר בעצם, שכדי להביא אותם אתה צריך פחות אוטובוסים מאשר לפזר אותם.

ד"ר גנון:

לא, האוטובוסים שאני מביא, אני צריך בשביל אלה שמגיעים. בשביל להחזיר, יש לי עוד נוסעים נוספים שלא הגיעו אתי עם האוטובוסים שעלו להר. הלא בסוף האוטובוסים עולים להר, הם נמצאים בהר.

הי"ר דוד אמסלם:

בעצם אין לכם פתרון לנושא הזה?

ד"ר גנון:

אין לנו פתרון כרגע. אין לנו, אין לנו. אלא אם כן משרד החינוך יחליט שהוא מבטל - - -

הי"ר דוד אמסלם:

לא, עזוב משרד החינוך. משרד החינוך מקבל את ההחלטות שלו בלי קשר עכשיו איזה חגיגות יש במדינת ישראל. אני שמ את זה שנייה בצד, זה לא קשור אחד לשני.

ד"ר גנון:

אני חושב שכן, כי ההחלטה שלו היא - - -

הי"ר דוד אמסלם:

יש הרבה החלטות במדינה שיש להן משמעות לגבי מערכות אחרות, אבל בוודאי ובוודאי כל מערכת עושה את השיקולים שלה. ובהיבט הזה, אני לא יודע, לא נכנס לזה, אבל זאת כבר החלטה, זה דיון כבר לוועדת החינוך, לא פה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

יהיה דיון ב-13:00.

הי"ר דוד אמסלם:

אבל אני שואל שאלה אחרת: אז אני מבין כרגע, אם יש לחצים על הקופות, ויש יותר מדי אנשים שירצו לצאת - -

דרור גנון:

יהיה גם בלגן - - -

הי"ר דוד אמסלם:

- - ואין ויסות, זאת אומרת הם אפילו לא יודעים את זה. הרי זה באופן וולונטרי, הבן אדם בא לתחנה, לא אמרו לו: יש לך כרטיס, אין לך כרטיס.

דרור גנון:

לא, יש מכירת כרטיסים מראש.

הי"ר דוד אמסלם:

מראש?

דרור גנון:

כן. אבל אתה צודק, יהיו כאלה שיגיעו וירצו לנסוע. וכל שנה אנחנו מסתדרים פה ושם, ומארגנים אוטובוסים נוספים ומסיעים כמה שניתן. השנה גם אין לנו מספיק בשביל להסיע את אלה שייקנו את הכרטיסים מראש. עכשיו, הבעיה השנייה זה שיהיו גם מהומות במוקדי היציאה, והם לא ייתנו לאוטובוסים – את המגזר החרדי אתה מכיר טוב, אתה לא נותן לו לעלות, הוא חוסם לך את האוטובוס, ישר הם עוצרים את האוטובוס. ואז זה ימנע מאלה שכן קנו כרטיסים להגיע. פה אנחנו בשיתוף פעולה עם המשטרה, שינסו לעזור לנו במוקדי היציאה, כמה שניתן.

הי"ר דוד אמסלם:

עוד מעט נשאל את המשטרה איך היא מתארגנת, גם בנושא הזה של נקודות היציאה, גם בהר עצמו.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אני מבקש.

הי"ר דוד אמסלם:

אתה רוצה? רק נשמע את שלמה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אה, שלמה זה בסדר, זה אותו - - -

דרור גנון:

שלמה לטובת העניין בסיפור הזה משמש כיועץ שלנו לאירוע ובכלל.

הי"ר דוד אמסלם:

בירושלים או בכל הארץ?

דרור גנון:

בכל הארץ חוץ מירושלים.

הי"ר דוד אמסלם:

לקחת יועץ טוב. בבקשה, ר' שלמה, להיסטריה שהוא הכניס אותנו, יש לך להוסיף עוד טיפה.

דרור גנון:

לא היסטריה, חס וחלילה.

הי"ר דוד אמסלם:

אני מבין שיש לו חוסר ב-600 אוטובוסים, אני עושה כפולות של 50 איש לאוטובוס, הוא אמר לי שזה מה שעולים, אז כבר הגענו לאיזה 30,000-40,000 איש שאין להם סידור.

שלמה רוזנשטיין:

דודי, כל אוטובוס עושה 2 או 3 נסיעות. זה לא 600 כפול 50, זה 600 כפול 3 כפול 50, שזה חוסר מענה ל-70,000 איש. זה דרמטי. דרך אגב, ביחס למספרים, בשנה האחרונה הגענו למספר שיא, שנסעו באמצעות התחבורה הציבורית 220,000 איש. זה אומר שבעצם ביצענו 440,000 נסיעות נוסע בטווח של 30 שעות, שזה מבצע - - -

דרור גנון:

מטורף.

שלמה רוזנשטיין:

זאת אומרת, לא מוכר מבצע תחבורתי בסדר גודל כזה ללא כלי להסעת המונים למעשה, כולו מתבצע באוטובוסים. להוסיף שמן על המדורה על הסיטואציה עכשיו, אז אני לא רוצה את כל היכולת הפונולוגית שלי לתרום לסיפור הזה, אבל ברור שאנחנו בבעיה קשה בסיפור הזה, ואנחנו לא יודעים לתת לזה מענה.

וכרגע אנחנו בעיקר בונים על זה שאו באמת יהיה איזשהו שינוי בנושא של יום הלימודים, או שייפנו לאוטובוסים הפרטיים, כאשר שוב, דרור לא הספיק להזכיר את - - - של החניונים של האוטובוסים הפרטיים, שמשרד התחבורה מממן להם שאטלים חינם. שזה גם בסבסוד משרד התחבורה, אלה שמגיעים באוטובוסים לאותם שני חניונים שנקראים עין הוזים ופרוד.

דרור גנון:

גם המכוניות הפרטיות שמגיעות לחניונים הרחוקים יותר: צבעון, חצור, כרמיאל ואחרים – גם משם אנחנו מסייעים ללא תשלום - - -

שלמה רוזנשטיין:

לא, קווי שירות.

דרור גנון:

אבל גם שם אנחנו מעמידים כמויות אדירות של אוטובוסים שעולים למעלה.

שלמה רוזנשטיין:

רק עוד נקודה אחת, שאני חושב שהמגרש פה הוא הכי נכון לנקודה הזאת, שמדי שנה אנחנו חוזרים אליה. בסופו של דבר המצוקה הגדולה באזור מירון היא מצוקה תשתיתית. היום סביבות מירון הוא אתר תיירות דתי, כמדומני השני - - -

היו"ר דוד אמסלם:

דקה, שלמה. כרגע דיברנו רק על הנושא של ההסעות. עזוב תשתיות – אוטובוסים.

שלמה רוזנשטיין:

לא, אני מדבר על הסעות, אני מדבר על אוטובוסים.

היו"ר דוד אמסלם:

אני עדיין בנקודת המוצא בערים, באיסוף. זאת אומרת, אנחנו מדברים כרגע על בעיה מסוימת, שעוד מעט תשאל את המשטרה איך היא רוצה להתארגן. חסר לי מישהו מנהל אירוע, לא רק ברמה שמתכלל את כל האירוע הזה מבחינת מדינת ישראל, גם ברמות של היציאה. הרי איך שאתם אומרים, אם בגשר בר-אילן – אני עוד לא יודע איך יושבים האנשים ואיפה הם עומדים, אין לי מושג. הרי מבחינתי תחנת יציאה כזו בעייתית. זה כביש ראשי, מדרכה של שניים וחצי מטר, תעמיס עליה 5,000 איש, לא יודע איפה הם יעמדו. אולי יסגרו את הכביש, ואז יהיה פקק בכלל - - - בוא נעזוב את זה שנייה.

אבל זה ברור לך לחלוטין שאם יבואו לשם אלפי אנשים, ואין להם פתרון, אז תהיה מהומה קשה גם לאלה שרוצים לנסוע בכלל.

שלמה רוזנשטיין:

חד-משמעית.

היו"ר דוד אמסלם:

ולכן כאן אני חושב שצריך לתת את הדעת מה עושים. יכול להיות שצריך לווסת את האנשים לפני האוטובוסים, אני לא יודע, לפני הנקודה של העלייה, בגלל שאני מניח שחלק מהאנשים אולי לא ייתנו לאוטובוסים גם לנסוע. יגידו: אדוני, אם אני לא נוסע - - -

קריאה:

נכון.

היו"ר דוד אמסלם:

שזה לא מדובר בבן אדם, מדובר בכמה מאות. אז יכול להיות שאף אחד לא ייסע, ואתה יודע לאן הדברים האלה יכולים להוביל.

דרור גנון:

נכון. זה מה שהתרענו.

שלמה רוזנשטיין:

זה בדיוק תסריט האימה. ולכן גם פנינו במכתבים של משרד התחבורה, גם למשטרה וגם לכל הגורמים שיודעים לתת את המענה בנושא הזה, התרענו מאותו רגע שנודע לנו על הזזת חופשת התלמידים והמחסור שיש לנו, כל התסריט הזה שאתה מציג עכשיו הוא התסריט שאנחנו מכירים כשיש מחסור באוטובוסים במוקדי יציאה המוניים של המגזר החרדי. זה לא רק זה, יש פה פוטנציאל לפיצוץ לא קטן במוקדי היציאה.

היו"ר דוד אמסלם:

אז קודם כול, אני מבקש, אני כבר עכשיו נוגע בסיכום עצמו, אני רואה את זה כנקודה קריטית בנושא הזה. אני מבין שגם המשטרה לא יצרה את הבעיה. תבינו, לא הכול זה משטרה.

דרור גנון:

לא, המשטרה לא יצרה את זה.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, זה שכתבנו מכתב למשטרה זה לא עושה את העסק הזה כאילו ישר המשטרה תביא מסוקים או אוטובוסים או שתתחיל לפזר את האנשים בגז מדמיע. הרי זה ברור שזה לא ככה.

שלמה רוזנשטיין:

לא, ביקשנו סיוע.

היו"ר דוד אמסלם:

אז לכן אתם צריכים לשבת. ולכן יש לי בעיה של כתובת. משרד הדתות – אני רואה אותו כ-pivot של כל העניין, כולל תחבורה, כולל הכול. הוא צריך לסנכרן את כל האירוע הזה מבחינתו, בגלל שכהגדרה זה אירוע יותר דתי. גם אני מניח שזה חלק מהתפקיד של משרד הדתות, אני מניח שהוא לא ירצה גם להתנער מזה. אז זו גולת הכותרת שלו, אחרת מה הוא יעשה?

אז לכן אני חושב שהם צריכים לסגור את כל הפינות, גם עם משרד התחבורה, גם עם היועץ לנושא תחבורה, גם לעבור נקודה נקודה בארץ, גם לראות מה חוות הדעת של המשטרה. תשמע אותם, לספר להם גם מה הבעיה. זה לא אירוע משטרתי. חבר'ה, זה אירוע שהמשטרה צריכה לסייע בו, אבל בוודאי לא מגלגלים אליהם, כותבים אליהם מכתב ומהרגע הזה זה כבר הפך להיות בעיית משטרה. אנחנו לא בעסק, חבר'ה, משטרה – טפלו.

יש פה הרבה מחשבה, כולל בבעיות מהסוג הזה. גם אם אין אוטובוסים בסוף אז צריכים לחשוב גם, כפי שאמרת, איפה אנשים מתרכזים. גם מתחילות לעלות כבר שאלות אחרות: איך אתה מנתב את האנשים ככה שאתה מצמצם את הלחצים על נקודות היציאה, כי אתה יודע איך זה עובד, אנחנו יודעים פחות או יותר, ראינו פעם מה קורה כשפתאום באיזשהו מקום אחד באים כה אלפי איש. איך זה מתבצע, מה קורה שם, מה הדינמיקה שקורית.

ולפעמים הדינמיקה הזאת מהר מאוד מאבדת שליטה, וכמה שוטרים שלא תשים שם זה לא יפתור את העניין. להיפך, אולי יחריף אותו לפעמים, מפני שהשוטרים ירצו לעשות סדר, והחברה שמה מגיעים באלפים, כמו שאתה אומר, ואם 70,000 איש – אני רק חושב על המקום. אתה יודע מה, בכל מקום, אפילו יש 5,000, נגיד שיש 12 מקומות יציאה או 14, ויש לך 3,000–4,000 שעומדים בחוץ ואין להם כרטיס, אז אתה יודע מה יקרה שם.

אז לכן, קודם כול בנקודה הזאת, לדעתי אתם צריכים לשבת, גם כל המערכת שמנהלת את זה, שאני רואה את זה כמשרד הדתות, תגיד למנכ"ל שלך שאני רואה את זה שם, כדי לקיים ישיבה אתכם ביחד, למרות שהם לא כל כך בקיאים בנושא תחבורה אבל זו אחריות על שלהם, כדי להבין אתכם ביחד איך מצמצמים את הנזק הקיים כרגע, מעבר לזה שצריך לעשות מאמץ להביא עוד אוטובוסים, ואני מניח שזה אתם עושים בלי קשר למה שאני אומר.

קריאה:

- - - מאוד מאוד.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל בלי קשר לזה אתם צריכים לחשוב מה עושים. יכול להיות שיהיה כדאי – טוב, אני לא נכנס, תשקלו את כל האופציות.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

להביא אוטובוסים מירדן הצעתי.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, אני לא פוסל שום אופציה בשום נושא. אני לא מבין בתחבורה, אני לא נכנס כרגע בקטע הזה. אני באמת לא יודע, אבל אני רק יודע שכשאתה מוציא אוטובוס מבאר-שבע לשם, אז לוקח לו איזה 4-5 שעות להגיע, אבל אם אתה אומר לאנשים: אני אוסף אתכם רק מאיזו נקודה של חצי שעה הסעה, אז יש לך יותר אוטובוסים שיכולים לעשות נגלות, אבל אתם תחליטו על הנושא הזה, האם שייך להפעיל את רכבת ישראל בנושא הזה? לא יודע. יש למשרד התחבורה מערך כלים כדי להסיע אנשים, ולא רק באמצעות אוטובוסים.

דורר גנון:

זהו, שמערך הרכבות לא מגיע. שנה הבאה, כשתחנת כרמיאל תיפתח, אז זה יהיה מוקד טוב לרכבת, כי השנה זה עוד לא רלוונטי. אבל רק הערה קטנה למה שאמרת, ואמרת קודם, ושוב אני חוזר: אני יודע שהאחריות של הוועדה היא לא משרד החינוך ולא חינוך, אבל כתוצאה מההחלטה יהיו עומסים הרבה יותר כבדים. זאת אומרת שמי שנסע שנה שעברה, נגיד מירושלים, שלוש שעות וחצי למירון, השנה זה יגיע גם לארבע וארבע וחצי שעות.

זה יקטין לנו את הסבבים של האוטובוס, זה יגרום לאנשים להיות עצבניים הרבה יותר, זה יגרום לנהגים להיכנס לחריגה, לתקנה 168 ברמה הבטיחותית. זה יוצר הרבה צרות. חברים, ההחלטה מייצרת בעיה בטיחותית, בעיות של הסעה, בעיות של סדר ציבורי, חוסר שוויוניות וזמינות של אנשים להגיע לאתר. מייצר הרבה צרות.

היו"ר דוד אמסלם:

דרור, אנחנו מבינים את המשמעות של ההחלטה ברמה התחבורתית.

דרור גנון:

אני רוצה לציין את הבעיות.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, אני מבין שה"פיק" של האירוע הוא בלילה, ב-24:00 בלילה, 01:00 בלילה.

דרור גנון:

כל יום ראשון. ה"פיק" של האירוע הוא ביום ראשון בערב.

היו"ר דוד אמסלם:

דקה. אני מבין שה"פיק" של האירוע הוא במוצאי שבת, מתמשך לגבי כל הלילה עד תפילת השחרית. זה בהגעה. יש שני "פיקים" הרי, יש בהגעה - - -

דרור גנון:

יש הגעה גם ביום ראשון. יש הגעה עד הצהריים ביום ראשון.

היו"ר דוד אמסלם:

יש הגעה גם במהלך השבוע הרגיל, בלי קשר ל"ג בעומר. אני רק מזהה כרגע מבחינתי את ה"פיקים" שאתה מדבר עליהם, שהם נכונים. אני מבין שבליילה לקראת חצות זה ה"פיק" המרכזי, בגלל שרוב האנשים שמגיעים, או חלק גדול, רוצים להשתתף גם בהדלקה עצמה.

עמית קצין:

יש הדלקות לאורך כל היום.

דרור גנון:

לא, זה לא ה"פיק". ה"פיק" הגדול הוא - - -

שלמה רוזנשטיין:

יש 14 הדלקות.

קריאה:

.18

שלמה רוזנשטיין:

.18

היו"ר דוד אמסלם:

כן, אבל בטח לא ביום, לא בבוקר.

קריאה:

גם ביום.

היו"ר דוד אמסלם:

אני מניח שהגדולים זה בלילה.

קריאה:

לא, יש גם ביום ראשון בערב. "תולדות" זה של יום ראשון בערב, זה מכה של הדלקה.

דרור גנון:

דודי, בוא אסכם לך את זה. יש את ההגעה המסיבית במוצאי שבת, וכל הלילה בין שבת לראשון.

היו"ר דוד אמסלם:

יפה, כל הלילה.

דרור גנון:

יום ראשון לקראת הצהריים יש הגעה. ואז ה"פיק" האמיתי והפיזור האמיתי הוא ביום ראשון משעה 19:00–20:00 עד שעה 01:00 בלילה של יום ראשון, ששם אנחנו מפזרים כמות אדירה של אנשים.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה. זאת אומרת, יש שני "פיקים", יש בעצם שני אירועים כאן, בוא נגיד שני גלים. יש את הגל של ההגעה ויש את הפיזור. הבנתי ממך שהפיזור הוא קצת יותר מורכב. מדוע? בגלל שבפיזור מההר אתה צריך לפזר -

דרור גנון:

במכה אחת.

היו"ר דוד אמסלם:

- - במכה אחת גם את האנשים שבאים בכלי הרכב הפרטיים.

דרור גנון:

נכון.

היו"ר דוד אמסלם:

בסדר, זה הבנו. עכשיו, אני כרגע מדבר על הגל של ההגעה. בהגעה בסוף יש לוחות זמנים. אם בן אדם מתכוון להגיע ב-24:00 בלילה להדלקה, אני לא יכול להביא אותו בסוף ראשון אחרי צהריים ולהגיד לו: שמע, עכשיו הגענו. בפיזור זה פחות קריטי – אז הוא אחר הביתה שלוש שעות. אז הוא פחות לחוץ.

דרור גנון:

אני לא מסכים. הפיזור - - -

קריאה:

הפיזור זה העקב אכילס. אנשים כבר עייפים, יורדים, רוצים מהר הביתה.

דרור גנון:

הפיזור זה הבעיה הכי גדולה. מה קורה, דודי? אנשים נשארים בהר כל הלילה, הם מטיילים מטיילים, ואז הם מחליטים שהם רוצים ללכת והם רוצים ללכת באותו רגע. אתה פשוט לא מבין. עכשיו, מה קורה? הם פורצים לנו את הגדרות. ואז אנחנו מפעילים פרשים, ואז נהיה בלגן אחד גדול.

היו"ר דוד אמסלם:

חכה חכה, עוד אל תפעיל את האמצעים הכבדים. חכה, עוד מעט נשאל את המשטרה לגבי הפרשים.

דרור גנון:

אני לא מפעיל כלום, אני מספר מה קורה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

זה היה ב-2014.

היו"ר דוד אמסלם:

יכול להיות שנסיע את האנשים עם הפרשים ונגמור את העניין. אז לכן אני אומר לגבי הנושא של ההסעות. באמת, לאה, צריך לדבר גם עם מנכ"ל משרד הדתות, שייכנס באמת לישיבה דחופה גם עם משרד התחבורה בוודאי, עם משטרת ישראל, אני חושב שאלה הגורמים המרכזיים, כדי לבדוק בעיקר בנקודות היציאה כרגע, אני מדבר כרגע מבחינת נקודות האיסוף, וגם איך מפזרים את האנשים, כפוף לזה שיש חוסר וכך שיהיו לחצים על הקופות, מה שנקרא 70,000 איש, אני מניח שהם יהיו ואין להם כרטיסים. חלק קטן מהם יגיע, אבל רובם יישארו בנקודות האיסוף מתוסכלים. אני מניח כך.

אבל אתם תצטרכו לתת מחשבה, כפוף כרגע לאילוץ הזה, איך האירוע הזה מתגלגל, בגלל שאמרתי: צריך לחשוב בדיוק לכל נושא ונושא, איך מפרקים אותו ואיך מצמצמים את הנזק בהיבט הזה של ההסעות.

שלמה, אתה רוצה להגיד עוד משהו לגבי הנושא הזה של ההסעות? כרגע אני בקטע רק של ההגעה.

שלמה רוזנשטיין:

בכוונה, כי מבחינתנו זה גם ההגעה, הסיפור של תשתיות תומכות תח"צ באזור של ההר הוא דרמטי. ואני חושב שהאתגר של המדינה זה לראות איך באזור ההר, מבחינת תשתיות תח"צ - - -

היו"ר דוד אמסלם:

עכשיו אני עושה לזה. תתאר לנו. רציתי להיכנס לזה עכשיו. זאת אומרת, יש לנו את הסיפור עד שמגיעים. אז אמרנו שאנחנו צריכים כמה אלפי אוטובוסים – זה אלפים?

דרור גנון:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

כן, חסר לנו כ-600 אוטובוסים נכון לעכשיו, והגענו להר. עכשיו, ההר זה מקום קטן יחסית, מגיעים מכל מיני מקומות בסוף לאותה נקודה. איך לוגיסטית זה קורה? זאת אומרת, האוטובוס מגיע, מה עושה?

שלמה רוזנשטיין:

קורה ניסי ניסים מה שנקרא.

היו"ר דוד אמסלם:

אחרי שאמרנו תהילים?

דרור גנון:

יש מספר חניונים שפרוסים על ההר. הם לא חניונים גדולים, אבל הם אמורים להחזיק את המחסניות של האוטובוסים. וחלק מהאוטובוסים חוזר לקחת נגלות נוספות. כמו שאמרת קודם, הבעיה האמיתית היא ב"פיק" שדיברת עליו.

היו"ר דוד אמסלם:

דרור, אני לא שם. דרור, רק שנייה, אני רוצה להבין, לא הייתי שם. אני מבין שיש חניון פריקה, אנשים יורדים ועולים לשאטלים מהנקודה להר? זה מה שקורה? או שאותו אוטובוס שמביא אותם, עולה להר, פורק יורד?

שלמה רוזנשטיין:

זה תלוי. יש שלושה סוגי נסיעות. נסיעה של קו שירות תחבורה ציבורית, שהגיע מרחבי הארץ, פורק בשער המושב.

היו"ר דוד אמסלם:

תחבורה ציבורית?

שלמה רוזנשטיין:

תחבורה ציבורית. מבצע איזשהו מעגל, נכנס לתוך איזשהו שטח שהותר כטרמינל לצורך העניין. הוא שטח קטן מדי, לא מוסדר, כל שנה מסדירים אותו, משקיעים מיליוני שקלים כל שנה כדי להסדיר אותו ומפרקים אותו, כי זה לא שטח שהופקע, כמו שהיה צריך לקרות כבר בשנת ה-69 למדינת ישראל לטובת חניון, אלא משטחים שם איזשהו שטח חקלאים, חונים את האוטובוסים, שמים "מיניגארדים", שמים גדרות, שמים שילוטים, שמים את כל הדבר הזה משנה לשנה כל פעם מחדש. האוטובוסים נכנסים, שמה הם ממתנינים לנוסעים.

כשהנוסעים יורדים מההר לא קולטים אותם על גדר המושב כמו שפרקו אותם, אלא קולטים אותם באותו טרמינל, כאשר הם חוצים את כביש 866 באמצעות מנהרה שהוקמה, וגשר עילי שמוקם גם כן, שאלה שתי החציות שבשנים האחרונות נוצרו, ומגיעים לאותו טרמינל. יש מחסניות רזרבה של אוטובוסים שנמצאות בעוד שטח מסוים שנמצא על ציר 89. זו התחבורה הציבורית.

התחבורה של האוטובוסים הפרטיים, שאינם תחבורה ציבורית - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני מבין שזה רוב האוטובוסים.

שלמה רוזנשטיין:

זה מחצית. מחצית מהשירות מתבצע בקווי השירות, כ-110,000 נוסעים. 110,000 נוסעים נוספים נוסעים בשני אמצעים.

היו"ר דוד אמסלם:

רק שנייה. כשאתה מדבר אתי על קווי שירות אתה מתכוון שנניה אני עכשיו רוצה לנסוע מירושלים, אני בא ל"אגד", עולה, ישר למירון יש אוטובוס?

שלמה רוזנשטיין:

כן, כן.

היו"ר דוד אמסלם:

באותו יום ספיישל?

שלמה רוזנשטיין:

בהזמנת מקומות מראש. כמו קווי אילת, אתה צריך להזמין כרטיס ואתה מגיע.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

שלמה רוזנשטיין:

אם הזמנת, שווה לכל אזרח, כל אזרח במדינה, מכל אחד מ-30 היעדים שאנחנו מפעילים קווי שירות, יכול להזמין כרטיס ולנסוע. כל אחד. יש אוטובוסים שמגיעים באופן פרטי, שזה או חברת "הופמן" - - -

היו"ר דוד אמסלם:

דיברנו על זה.

שלמה רוזנשטיין:

הם מגיעים לעין הוזים ופרוד. מעין הוזים ופרוד אנחנו מביאים אותם בשאטלים חינם.

היו"ר דוד אמסלם:

הם פורקים שם?

שלמה רוזנשטיין:

פורקים שם.

היו"ר דוד אמסלם:

ואתם לוקחים את האנשים להר בשאטלים?

שלמה רוזנשטיין:

כן. אותו דבר, על גדר המושב אנחנו פורקים אותם, וקולטים אותם גם על גדר המושב בשני השאטלים האלה.

המעגל השלישי הוא אלה שהגיעו בכלי רכב פרטיים. הם חונים בחצור, צבעון, כרמיאל. גם אותם אנחנו מביאים באמצעות קווים שלנו, אבל לא חינם, אלא קווי שירות – 8 שקלים או 10 שקלים, תלוי מה המרחק של אותו חניון. גם אנחנו מביאים אותם להר, פורקים אותם על גדר המושב, וקולטים אותם משני טרמינלים נוספים.

עכשיו, מדי שנה, הסיפור הזה שנקרא להשיג עוד חתיכת אדמה בשביל טרמינל כזה או אחר זה האתגר הגדול.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, הבעיה כרגע, אני מבין שזה בטרמינלים בתחתית ההר.

שלמה רוזנשטיין:

תאי שטח. כן.

היו"ר דוד אמסלם:

אני מבין שיש דרך גישה אחת להר.

שלמה רוזנשטיין:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

עכשיו, האוטובוסים עולים-יורדים.

קריאה:

לא, האוטובוסים לא עולים - - -

שלמה רוזנשטיין:

לא להר.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל איך הם מעלים את האנשים – בשאטלים?

קריאה:

ברגל.

היו"ר דוד אמסלם:

אה, ברגל?

שלמה רוזנשטיין:

לא, השאטלים בתחתית ההר. העלייה בהר עצמו היא רגלית.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. עכשיו, אתה אומר: בעצם החניונים מסכיב לא מספיקים כרגע לכל ההתארגנות הזאת.

שלמה רוזנשטיין:

לא מספיקים למחצית מהכמות שעולה לשם. וכל שנה מחדש לוקחים, מגיעים למשאים ומתנים, חקלאים שמאפשרים בדרך כזו או אחרת, בלי לפרט הרבה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

מי עושה איתם את המשאים ומתנים? אתה?

שלמה רוזנשטיין:

לא, המקומות הקדושים.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, כל שנה הם אומרים לך: שמע, ארגנו עוד איזה כמה דונם?

שלמה רוזנשטיין:

יש איקס תשתית, כן.

היו"ר דוד אמסלם:

והם מארגנים את התשתית?

שלמה רוזנשטיין:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. עכשיו, אתה אומר שהתשתית לא מספיקה ל-50%?

שלמה רוזנשטיין:

נכון.

היו"ר דוד אמסלם:

אז מה קורה?

שלמה רוזנשטיין:

מה שקורה זה גם שם בהר זה דחס ולחץ, ושיטות שיצרנו עם השנים במחסנית שמזינה מחסנית שמזינה רציפים, כדי שבסופו של דבר המתפלל שעלה להר ויצא לפני 10 או 12 שעות מהבית שלו, הוא מותש, הוא שפוף, הוא הרגוז, הוא מחוסל, הוא צריך כיסא לשבת עליו.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה אומר: הוא צריך להתפלל טוב רק שהוא הגיע חי למקום הזה ככה.

שלמה רוזנשטיין:

בדיוק. הפסיכולוגיה של האנשים שירדו מלמעלה, זה בן אדם שהגיע כבר לאפיסת כוחות. יש לו ילדים, הוא התפלל, עמד על הרגליים, אכל, הכנסת אורחים, קוגל, טשולנט, הכול טוב, שתה "ח"י רוטל". עכשיו הוא מחוסל, הוא יורד למטה, אנחנו צריכים לתת לו כיסא לשבת.

היו"ר דוד אמסלם:

אחרי זה אשאל אותך מה זה "ח"י רוטל" אבל - - -

שלמה רוזנשטיין:

הוא צריך כיסא לשבת, הוא צריך אוטובוס. ולכן אנחנו רוצים לייצר מצב שבו האוטובוס ממתין לנוסע ולא הנוסע ממתין לאוטובוס. אז יצרנו איזושהי שיטה, בעקבות אותה מצוקה תשתיתית שיש במקום, איך מזינים את הרציפים.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. הרי בסופו של דבר אני מבין שכל שנה האירוע הזה מפתיע אותנו, אנחנו לא יודעים.

שלמה רוזנשטיין:

לא יודעים.

הי"ר דוד אמסלם:

ופתאום שבוע לפני ל"ג בעומר, פתאום אנחנו נזכרים שיש ל"ג בעומר.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

לא אצלי.

שלמה רוזנשטיין:

אנחנו עשרה חודשים עובדים על האירוע.

הי"ר דוד אמסלם:

אז למה צריכה להיות בעיה בנושא הזה של הטרמינלים?

שלמה רוזנשטיין:

צריך לייצר תב"ע בכל האזור הזה. לעניות דעתי, אני לא מבין לגמרי בתחום הזה, לכל הקלאי שיש לו שטח שהוא זורע או לא זורע מתחת ההר, זה לא משנה – יש לך פה 2 דונם? קח 40 דונם בהר ממול, את ה-2 דונם האלה, אנחנו צריכים אותם, מה לעשות. מה שהיה לפני 69 שנה, כשקיבלת מקק"ל, מרשות מקרקעי ישראל את הקרקע הזאת, בשביל לשתול שמה תפוזים, קלמנטינות או שזיפים, עכשיו קח במקום ה-2 דונם האלה 19 דונם ממול, תן לנו את המקום הזה.

הי"ר דוד אמסלם:

הבנתי, שלמה, הבנתי.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

תיתן לו מגרש על שפת הכינרת שיבנה מלון.

הי"ר דוד אמסלם:

הבנתי, הבנתי, הבנתי את זה. עכשיו, שלמה, רק אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה אחת נוספת: כל שנה הרי אני מניח שיש איזשהו גידול במבקרים בגלל שיש גידול באוכלוסייה, האם התשתיות האלה הן תשתיות שכבר בשנים האחרונות הן די קבועות, או שהן הולכות וגדלות?

שלמה רוזנשטיין:

הן די קבועות. השנה ניסינו לייצר איזשהו טרמינל נוסף, איזשהו מקום נוסף שבו נקלוט את הנוסעים, שלא השתמשנו בו לטובת תחבורה ציבורית, השתמשו בו רק לטובת אוטובוסים פרטיים, וזה היה נותן לנו הרבה אור, אבל כרגע יש שמה איזושהי תקלה שאנחנו מקווים שנפתור אותה. למעט אותו שטח נוסף, שאותר השנה על ידי המקומות הקדושים, ששוב כרגע הוא לא קיים, אז אין לנו שטחים חדשים וזה מקשה מאוד על הפעילות.

הי"ר דוד אמסלם:

הבנתי. טוב, בוא נעבור שנייה לגבי הנושא של שאר התשתיות שמעניינות אותי, מבחינת מים, שירותים וכו'. תראה, בתחבורה אני שומע שיש בעיה מאוד קשה, לא רק בנושא של האוטובוסים. יש אוטובוסים, הם תמיד מעדיפים להסיע את האנשים לחופשות באופן טבעי. אני חושב שהמשק צריך להתארגן גם ל"פיקים" שהוא עובד,

אני מניח שחוזן מל"ג בעומר יש עוד כמה - - - במדינה. בוא נשים שנייה את זה בצד. ולגבי הנקודה הזאת, כבר בסיכום גם אני מבקש מה לעשות, איזה דיון.

לגבי הנושא של התשתיות, מבחינת החניונים, זה דבר שלא קשור, זה דבר שחוזר על עצמו כל שנה בשנה. אני מניח שצריך לתת על זה את הדעת משני היבטים. אתה יודע, שמה דרך אגב אני רואה את הסיפור. הבטיחות בסופו של דבר זה לא רק הסיפור של הכבישים והפקקים, זה פחות מטריד אותי. כשמטרכזים הרבה אנשים במקום מסוים ואין תשתית לרכז אותם שמה, בדרך כלל יש סכנה, או עתידה להיות סכנה מאוד גדולה גם לבטיחות האמיתית שלהם. מה עוד שהם מגיעים לשם, כפי שתיאר שלמה, מאוד עייפים וגם קצת עצבניים.

אבל למה אתם לא עושים אישור תוכנית לגבי הנושא של החניונים? אני מספר לכם, גם שנה הבאה יהיה אותו דבר. עכשיו, יש פעמיים: פעם אחת אתם זורקים כסף טוב אחרי כסף רע. אם זה גם שנה הבאה יהיה, אז אין טעם לשים דברים ולפרק אותם אחרי עשר דקות.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

- - -

היו"ר דוד אמסלם:

צריך לעשות אולי חשיבה איך אתם מטפלים בנושא הזה באופן קבוע, הרי זה יחזור על עצמו גם שנה הבאה. דרך אגב, וגם עוד שנתיים.

עמית קצין:

אז אמרתי בתחילת הדברים שלי קודם שהיה שיח, הוא לא היה רלוונטי כבר להילולה הנוכחית.

היו"ר דוד אמסלם:

למה? בגלל שהתעוררתם מאוחר.

עמית קצין:

לא. אל"ף, מבחינת לוחות הזמנים, זה לא משהו שחונה אצלנו. עוד פעם, כל הנושא של הפקעות, של קרקעות, זה לא משהו ששייך - - -

היו"ר דוד אמסלם:

טוב. אני רגיל לשמוע את זה, בסדר. בגלל זה רציתי לשמוע את המנכ"ל שלך יושב פה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

דיברנו בשנה שעברה על זה גם.

קריאה:

הם דרשו פה שנה שעברה את זה.

היו"ר דוד אמסלם:

בוודאי. יבקשו את זה גם שנה הבאה.

קריאה:

לא, שנה שעברה הם דרשו לשנה הזאת.

היו"ר דוד אמסלם:

לא הבנת. שנה הבאה הם גם יבקשו.

קריאה:

אבל משרד התחבורה לא נתן להם.

היו"ר דוד אמסלם:

לא הבנת. שנה הבאה יהיה השיח הזה אותו דבר. אם אהיה פה, אתה תראה אותו שיח. אותו דבר. בגלל שמפתיע אותם כל פעם מחדש ל"ג בעומר, שבוע לפני הם רוצים לייצר תב"ע בשבוע. וזה לא עובד. אז לכן חשבתי שהמנכ"ל צריך להיות כאן, לא שאני מזלזל בכך חס ושלום, אבל בסופו של דבר השר צריך להיות כאן והמנכ"ל למגה מאירוע מהסוג הזה, שחונה אצלכם במשרד.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אתה היועץ המשפטי?

קריאה:

הוא מיני מנכ"ל שמה.

היו"ר דוד אמסלם:

טוב, אז הבנו שיש בעיה – לגבי נושא המים והשירותים.

עמית קצין:

רק אעיר עוד הערה: גם אפילו התאורה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

יש לכם פריסת תאורה?

עמית קצין:

הגדלנו את עמודי התאורה בהתאם לדרישות המשטרה.

היו"ר דוד אמסלם:

זו תאורה זמנית?

עמית קצין:

תאורה זמנית. בחניונים עצמם תאורה זמנית. אבל יש למשל תאורה שבדרך כלל הייתה זמנית והפכה להיות תאורת קבע, זו תאורה מצבעון עד כביש 89, עד כמעט למושב שמה, עד לכיכר, לצומת מירון. ושמה יש גם

בצד שביל להולכי רגל, שיוכלו ללכת ולא ייפגעו על ידי מכוניות וכו'. אז במסגרת תשתיות הקבע זה דבר שנעשה, כל שנה גם כן הוצאו שם הרבה כספים על התאורה הזמנית, השנה יש שם תאורת קבע.

בחניונים עצמם גם כן יש שירותים, עמדות שתייה. גם בחניוני הדרך, במגידו, יש חניון המתנה וכו'. זאת אומרת, נערכים גם שמה, מבחינת לתת את האמצעים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

יש לכם מספיק או שאתם נסמכים על אותם שירותים כל שנה - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

- - - לעמוד בתור לקבל איזה שירותים.

היו"ר דוד אמסלם:

בדיוק. תראה, הסעה, אם הוא לא הגיע – הוא לא הגיע. שירותים – יכול להיות שתשימו שני תאים ותגידו: הכול בסדר.

עמית קצין:

אני לא יכול להגיד לך כמה שמו שם - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אני יכול להגיד לך שצריכים לעמוד חצי שעה בתור כדי להיכנס לשירותים.

עמית קצין:

בסדר. מצד שני, גם אי-אפשר לשים בכל – אני מעריך שהכמות ששמים שם - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

הדבר המינימלי שצריכים.

עמית קצין:

אני לא יודע כמה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

עמית, לא הבנת. תראה, לא אמרתי לך: תיתן לו סטייק. שירותים – בן אדם צריך שירותים. אז אתה אומר: מצד שני אי-אפשר לשים הרבה שירותים. אז מה אתה מציע?

עמית קצין:

לא, אני אומר שוב: כדי לא לעמוד בתור, אפילו היום אתה הולך לרשות הטבע והגנים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

חצי שעה?

עמית קצין:

אני לא מכיר את המספרים, אז אני לא יודע להתמודד עם הדבר הזה.

היו"ר דוד אמסלם:

הרי אני שואל אותך בגלל שמבחינתי אתה המפיק של האירוע, אין לי כתובת אחרת. אם השר שלך היה כאן הייתי שואל את דוד אזולאי: תגיד לי, מה אתה אומר. אני עם השר הייתי נכנס לרמה של שירותים. דרך אגב, אני רוצה להגיד לכם שוועדת הפנים הולכת לעשות סיור בהר מירון לדעתי עוד חודש. לא נסענו בגלל ל"ג בעומר, אבל אכנס גם לסיפור הזה של התשתיות בל"ג בעומר.

דרור גנון:

תבוא בל"ג בעומר גם.

היו"ר דוד אמסלם:

אחלה. אין לך אוטובוסים, איך נגיע? נעשה עוד לחץ? אבל בגדול כאן, אני מבקש מכם שתיכנסו לרזולוציה. גם אני לא מפיק, אבל קח כל מפיק רגיל, יגיד לך: ל-400,000 איש כמה שירותים צריך. אם זה ל-400 איש בפזיז – אז אני לא יודע. הוא יספר לך כמה נקודות מים צריך, אנשים גם צריכים לשותות שמה. אתה יודע, זה גם חם עכשיו, זה מתחיל בקיץ. אז בואו תעשו עבודה קצת יותר – אל תהיו חאפרים.

עמית קצין:

- - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אם הרב מוזס אומר: חצי שעה בשירותים מחכים ותור של אנשים. ואני מניח, מי שמחכה חצי שעה, רק אלה שבסוף מחליטים להיכנס לשירותים. איפה אלה שלא – הוא אומר: מה, אחכה חצי שעה? הולך בצד. אני מניח שזה רוב האנשים.

עכשיו, לגבי המים, יש לכם מספיק נקודות מים? תבדקו את זה גם. באמת, בסך הכול אתם מביאים לשם אנשים, אנחנו, המדינה מזמינה אותם לשם. הרי המדינה יכולה להגיד: שמעו, חבר'ה, אנחנו לא מכניסים כמות כזאת של אנשים למקום הזה. יש לנו 100,000 איש, ככה החלטנו. אבל once החלטתם כמדינה להביא 400,000 איש – תדאגו להם. זה לא יכול להיות שזה מתנהל ככה. אני גם קצת ככה בבטן מרגיש לא טוב עם זה.

אנחנו בכל מקרה לא בשנות ה-60 ולא בשנות ה-70. אנחנו קצת יותר מתקדמים, אנחנו מדינה שיוודעת לארגן אירועים, יודעת לארגן מגה אירועים אפילו. אז אין שום סיבה שקצת מחשבה וכו', ועוד כמה לירות, ופותרים את העניין.

דרך אגב, אוכל יש שמה?

עמית קצין:

יש את כל הכנסות האורחים.

שלמה רוזנשטיין:

יש "ח"י רוטל".

הי"ר דוד אמסלם:

אני לא מכיר את זה. יש שמה אוכל?

קריאה:

מי שבא לשם, רעב לא יצא.

הי"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, פינוי אשפה יש שמה?

קריאה:

ביוביות, פינוי אשפה.

הי"ר דוד אמסלם:

המים זה נגר או שזה הולך לאיזשהו מקום? או שהכול "פרטץ" ככה, המים זורמים. איך זה עובד שם? מישוהו פותח מים, הרי זה ברזייה – זה מתחבר לביובים או שזה - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אחר הצהריים, תסלח לי - - -

עמית קצין:

למיטב ידיעתי, זה מחובר לתשתיות.

הי"ר דוד אמסלם:

יש תשתית שם, שאתם מתחברים אליה וכו'?

קריאה:

יש גם שירותים - - - שמגיעה מכלית ומפנה.

הי"ר דוד אמסלם:

טוב, הרב מוזס, לפני שאני מתקדם, בבקשה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

תודה, אדוני היושב-ראש. אני עשרות בשנים עוסק בנושא מירון, אני כבר במירון מילדותי, לא יודע, עשרות עשרות שנים, לא נספור, בלי עין הרע.

היו"ר דוד אמסלם:

ובעזרת השם, תהיה עוד עשרות שנים.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

או, אמן. מירון זה במשטרה מושג, המבצע הגדול ביותר במדינה. אין אבא למירון, אין מישהו שיתכלל את כל מירון. משרד התחבורה עושה גדולות ונצורות, 12 מיליון רק השנה. באמת, החבר'ה האלה עובדים במלוא המסירות. אבל כותב לי שר התחבורה: לדחיית חופשת ל"ג בעומר משמעות דרמטית, אשר תפגע בעיקר התחבורה הציבורית לעולים למירון. ההחלטה על קיום לימודים בל"ג בעומר תאלץ את משרד התחבורה, והוא מבקש ממני לפגוש למשרד החינוך ולראות מה אפשר לעשות, בגלל ההשקעות האלה.

אדוני היושב-ראש, אגיד לך דוגמה ממה שאני מטפל מאתמול בערב עד שהגעתי כאן לישיבה. אתמול הייתה ישיבה אצלנו בסיעה, והחלטנו, הרי כל אחד מאתנו – חושבים הציבור שיש לי כרטיסים לתת להם, ממש נהפכתי לכרטיסן. כל הזמן טלפונים כרטיסים, כרטיסים. ובצדק. כי אם משפחה נוסעת, יש לי משפחה שבלי עין הרע הסבא עושה כבר שמונה "חלאקות" לילדים, כולם יחד יש. תאר לעצמך, הוא שואל אותי. ואפילו אחד שעושה "חלאקה" אחד.

מתי יוצאים עם ילד ל"חלאקות"? לא יצאו אתו ב-01:00, ב-02:00 בלילה במוצאי שבת, הדרך הסבירה היא קמים בבוקר, רוחצים אותו, מלבישים את החתן הזה, כל המשפחה עולה על אוטובוס בשעה 08:00–09:00, נוסעים, מגיעים למירון ב-12:00–13:00, תענוג לראות את הזאטוטים על כתפי הוריהם, אני ממש מתחיל להתרגש איך זה נראה שם הדבר. ואחר כך גומרים את זה, מחכים עד הערב, שקיעת החמה, יוצאים בחזרה הביתה. זה היה צריך להיות.

אבל אם השנה אין בבוקר אוטו – אין, אין, אין כרטיסים, אין אוטובוסים בבוקר, כי צריכים להסיע ילדים למוסדות. וזו החלטה של משרד החינוך בלי לשים לב לכלל. בלי לשים לב שיש בעיה תחבורתית, בעיה בטיחותית, בעיה משטרתית. לא מסונכרנים כאן. וכשיהיה כישלון לא תמצא אף אחד, חלילה. להצלחות יש, אבל לא לכישלונות, לא צריך לומר לך.

היו"ר דוד אמסלם:

בגלל זה אני עושה את הישיבה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

נכון.

היו"ר דוד אמסלם:

לסמן את הבן אדם.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אני רוצה לומר לך עוד אספקט. הרי הוועדה הזאת ממונה גם על התיירות במדינה, נכון?

היו"ר דוד אמסלם:

עוד לא.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

משרד התיירות שייך אליך?

היו"ר דוד אמסלם:

עוד לא. אבל יכול להיות שנאמץ אותו. משרד הדתות שייך לפה, ולכן אני כועס שמנכ"ל משרד הדתות לא פה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

תיירות גם - - -

היו"ר דוד אמסלם:

גם אדבר, דרך אגב, עם שר הדתות על הסיפור הזה של הישיבה הזו. אם אתם לא מביאים את הרמה של המנכ"ל לפה, כנראה שבאמת ככה אתם מתייחסים לעסק. דרך אגב, כשאתם רוצים איזה תקנה קטנה, כולכם יושבים פה, מהרמה הגבוהה, ומבקשים ממני. יושבים פה בכיסאות.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

נכון, נכון.

עכשיו, אני רוצה לך, אדוני היושב-ראש: אלפי אנשים מגיעים מחו"ל. זה פרויקט תיירותי ממדרגה ראשונה. לא אלפי, עשרות אלפי אנשים מגיעים מחוץ לארץ. איך הם יצאו למירון ביום ראשון? אני שואל: איך? איך הם יצאו? ב-02:00 בלילה מוצאי שבת האוטו האחרון למירון. איך הם יגיעו בכלל? לגבי התיירים האלה, מה חושבים לעשות איתם? אין אוטובוסים ביום ראשון.

היו"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, התיירים, אני מבין שמגיעים באותם אוטובוסים. זאת אומרת, הם מצטרפים לקהל הרגיל.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

מצטרפים, בוודאי. הם רוצים לקנות כרטיסים איפה שאין כבר היום כרטיס. אין היום להשיג כרטיס. תיקח את המודעה בכל העיתונות, שמכירת הכרטיסים עד מחר יום שלישי. בוא תסתכל אם יש היום, יום שלישי, אם יש כרטיס אחד מירושלים או מבני ברק.

שלמה רוזנשטיין:

יש כרטיסים.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

כן, במחיר של 100 דולר.

שלמה רוזנשטיין:

הרב מוזס, יש כרטיסים של התחבורה הציבורית עדיין. בירושלים לבד יש עדיין 20,000 כרטיסים, רק אולי לא בשעות שכל אחד רוצה. המפעיל חילק את הכרטיסים לפי השעות שהוא יכול לתפעל.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

שלמה, תסלח לי, לא שמעת אותי. על מה דיברתי? על יום ראשון בבוקר.

שלמה רוזנשטיין:

אה, יום ראשון בבוקר, אוקיי.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

משפחה יוצא ל"חלאקה" מתי? בבוקר. אין לך להשיג כרטיסים, כי משרד החינוך לקח את האוטובוסים.

דרור גנון:

איך הם יוצאים? יש לימודים.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אין אצלנו לימודים. במערכת החרדית בפירוש הודענו לשר החינוך: לא מקבלים את יום החופש.

מיכאל מלכיאלי (ש"ס):

רק הוא מפיל את זה על הרב לאו. הוא מפיל את זה על הרב הראשי.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אני לא רוצה להכניס כאן רבנים ראשיים, ואני גם לא מכניס את השבת - - -

היו"ר דוד אמסלם:

רק שנייה. אני לא רוצה להיכנס לפוליטיקה, זה לא מעניין אותי, אנחנו מדברים על האירוע.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

בדיוק. אני מדבר כאן על התחבורה ואני מדבר על תיירות, ואני מדבר על משטרה, שהמשטרה באמת לא מסוגלת.

היו"ר דוד אמסלם:

עוד מעט נשמע את המשטרה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אתמול פניתי לשר התחבורה. למשל, מה החליטו? שהתחבורה תצא מירושלים, ממרכז הארץ, בשעה 16:00 יהיו האוטובוסים האחרונים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אנחנו מדברים על יום ראשון?

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

יום ראשון. יום ראשון, התחבורה שיוצאת תהיה בשעה 16:00.

הי"ר דוד אמסלם:

אחרי הצהריים?

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אחרי הצהריים. וחזרה ממירון בשעה 22:00. בשעות האלה. ואז באתי וביקשנו להאריך את זה, שיוכלו לצאת עד 20:00 בערב אפילו, ויחזרו במשך כל הלילה. פניתי לשר התחבורה, קיבלתי תשובה: זה בסדר, רק המשטרה עדיין לא מסכימה.

הי"ר דוד אמסלם:

עוד מעט נשמע.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

פניתי היום בבוקר כבר - - -

הי"ר דוד אמסלם:

אני מבין ממך שאם הוא אמר לך בסדר, אז בין 16:00 לבוקר למחרת ביום שני אין בעיית אוטובוסים. זה מה שאני מבין. בגלל שכרגע האוטובוסים השתחררו מבתי-הספר.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

בדיוק. ולמחרת הוא לא צריך להסיע לבתי-הספר, כי יום שני זה יום חופש.

הי"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אתה מבין? זה הרעיון.

הי"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, הבעיה כרגע, אני מבין, של משרד התחבורה זה מ-06:00 בבוקר עד בערך 16:00 אחרי הצהריים.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

עד 16:00 אחרי הצהריים. האוטו האחרון יהיה ב-16:00. למה לא להאריך את זה עד 20:00? הרי זה יום, אור יום היום, בשביל מה יש לנו שעות קיץ? צריך להאריך שהם יוכלו לצאת למירון עד 20:00, ויחזרו לא

ב-22:00, יחזרו ב-02:00 בלילה. תתחום לשעה 03:00, אבל תן לאנשים להגיע, באים מכל העולם. אין לך לפני הצהריים, תספק - - -

הי"ר דוד אמסלם:

אני רוצה להבין, ר' אליעזר. אתה אומר: תשמע, אנחנו בעצם רוצים שמ-16:00, במקום שיהיו הסעות – אנחנו מדברים על יום ראשון?

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

יום ראשון.

הי"ר דוד אמסלם:

מ-16:00 אחרי צהריים, שזה האוטובוס האחרון שלכם. אין לי מושג מאיפה הם מביאים, הרי עדיין הם מביאים מבתי-ספר, אתה אומר.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

כבר גומרים את בתי-הספר.

הי"ר דוד אמסלם:

כן, ב-16:00 משתחררים האוטובוסים. זאת אומרת, לכאורה יש לך צי אוטובוסים עומד פה, ואפשר להפעיל אותו.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

את זה הוא יכול להסביר לך יותר מקצועי.

הי"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, מ-16:00 בעצם אין מגבלת אוטובוסים, זה מה שאתה מבין.

קריאה:

יש מגבלת נהג אבל. הנהג שעבד - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

רגע, אני מדבר על אוטובוסים.

הי"ר דוד אמסלם:

דרך אגב, מגבלת הנהג זה חד-חד-ערכי? לכל אוטובוס יש נהג אחד?

דבור גנון:

שניים.

היו"ר דוד אמסלם:

או שניים. אז אחד ישן, אני מניח, והם מתחלפים. או ששניהם נוסעים באותו - - -

דרור גנון:

אחד מסיע תלמידים שעה בבוקר ושעה בצהריים, אבל מבחינת התקנה הוא עבד כל היום.

שלמה רוזנשטיין:

הוא שרוף.

דרור גנון:

בשפה המקצועית אתה לא יכול להשתמש בו. אתה לא יכול עכשיו להקפיץ אותו לעוד איזה שמונה שעות עבודה. אבל בוא נאמר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

דקה, דקה, דקה. לא, אני רוצה רק לנקודה הזאת, אחרי זה אחזיר לך בסוף, דרור. זאת אומרת, אתה אומר שנהג שיצא בבוקר בשעה 08:00 בבוקר, לקח את התלמידים עד שעה 09:00 - - -

דרור גנון:

אחרי זה היה בעבודה.

היו"ר דוד אמסלם:

אחרי זה היה בעבודה.

דרור גנון:

אז הוא לא יכול. יש תקנה, התקנה לא מאפשרת לו לנסוע יותר מאיקס שעות או להיות בעבודה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. כן, אבל על אותו אוטובוס אמור לעלות בן אדם, נהג אחר בשעה 16:00.

דרור גנון:

לא, האוטובוסים שנוסעים בשירות של התחבורה הציבורית וקווי התלמידים, ממשיכים לנסוע בתחבורה ציבורית וקווי תלמידים, הם לא מגיעים למירון בכלל. הלא אנחנו ממשיכים להפעיל את השירות לתחבורה הציבורית במדינת ישראל - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה ברור לי. אבל תראה, אני מניח שגם האוטובוס לא מחכה רק למירון. הרי זה אוטובוס עם נהג תחבורה ציבורית. אני מניח שמה שאתם עושים, אתם מצמצמים קצת בקווים בתחבורה הציבורית, ומסיטים אותם לשם עם אותם נהגים.

דרור גנון:

נכון, אבל זה כבר עשו.
היו"ר דוד אמסלם:

אז עכשיו, אם יש לי נהג 24 על השעות, שלמה – 16 שעות, בסדר? כמה מותר לו לנהוג?

שלמה רוזנשטיין:

הבנתי את השאלה, אגיד רק תשובה קצרה.

דרור גנון:

אסור לו לנהוג 16.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, נהג, כמה מותר לו? 12 שעות?

דרור גנון:

עד 12, מתוכן אבל יש גם שעות נהיגה.

היו"ר דוד אמסלם:

עזוב, אני לא נכנס כרגע לזה.

דרור גנון:

אין בעיה.

היו"ר דוד אמסלם:

אמרת מגבלת נהגים. עכשיו, מבחינתי אם יש נהג, וכל אוטובוס מצוות עם שני נהגים, וכל נהג מותר לו לנהוג 12 שעות לפי התקנון, אז אתה אומר שיש לנו כל הזמן אוטובוס עם נהג.

שלמה רוזנשטיין:

נכון. אבל את הנהגים הכפולים, נקרא לזה גיוס המילואים של הנהגים הכפולים נמצא כבר במבצע.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל עם איזה אוטובוס?

שלמה רוזנשטיין:

האוטובוס שנוסע למירון עכשיו, למשל 320 האוטובוסים שאנחנו הולכים להפעיל משעה אחרי צאת השבת עד יום ראשון ב-24:00 בלילה זה רק עם שלושה נהגים.

היו"ר דוד אמסלם:

תהיה צמוד לשאלה שלי. שלושה נהגים עכשיו?

שלמה רוזנשטיין:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

למה שלושה?

דרור גנון:

אסביר. בוא נעשה סדר, רק לתשובה לשאלה של מוזס. אם יהיה אישור ויתאפשר לנו להאריך את שעות הפעילות, ולהמשיך את הפעילות של הסגירה של המעגלים, חניונים, סדר ציבורי, מוקדי יציאה, נדאג שיהיו אוטובוסים, בסדר? בוא לא נדבר על הנהגים. מה שאני אומר, אמרנו גם את זה לרב מוזס וגם אמרנו את זה באופן כללי לשר התחבורה: אם תהיה אפשרות שכל הגורמים שעוסקים באירוע הזה לא יסיימו את האירוע ביום ראשון בלילה אלא יסיימו אותו ביום שני בבוקר, שזה מה שאומר להאריך אותו עד שעות הבוקר המאוחרות, הנושא של הוספת אוטובוסים לא יהווה בעיה, בסדר? - - - נהגים, לא נהגים - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

זה סגור?

דרור גנון:

נוכל להאריך ולגייס - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

רגע, אבל יש בעיה של משטרה.

היו"ר דוד אמסלם:

רק שנייה. חבר'ה, דקה, עכשיו שמענו שמגבלת התחבורה נפתרה, מבחינת משרד התחבורה. עוד מעט נגיע למשטרה. בבקשה, הרב מוזס.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

יפה. אז עכשיו אני רואה שיש כבר אבא למירון. זה מה שהיו צריכים לעשות.

היו"ר דוד אמסלם:

אם המנכ"ל לא בא, אם משרד הדתות לא בא, אז אהיה האבא, מה לעשות.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

זה מה שהיו צריכים, אחד שיתכלל את כל העניין הזה, להושיב בשולחן את אלה מול אלה.

היו"ר דוד אמסלם:

טוב.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אלא ששר התחבורה, הבוקר אני מקבל ממנו טלפון: המשטרה, אי-אפשר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

עוד מעט נשמע את המשטרה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

נשמע את המשטרה.

היו"ר דוד אמסלם:

אז יש לנו שאלה אחת לגבי הנושא של מיום ראשון אחר הצהריים עד יום שני בבוקר.

אורי מקלב (יהדות התורה):

למה יום ראשון אחר הצהריים ולא ראשון בערב? האירוע היה אמור להיגמר בראשון בערב.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

כן, מ-16:00 כל הלילה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

כן. זאת אומרת, שלא יגידו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

כן, יום שני. אוקיי.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

עכשיו, מה שאנחנו צריכים לעשות, אני לא יודע מה כווננו, אני הולך לוועדת החינוך, יהיה דיון ב-13:00, על הנושא של משרד החינוך, ההחלטה הפזיזה הזאת, הנוראה הזאת, שזה לא ייתן כהוא זה. כי מה היה ב-2014? היה פירון שר החינוך, אותו הדבר היה, נענה כביכול לדרישות רבנים, וכל הכבוד לו, ואז הוא החליט מה שהחליט.

ואז כל אחד שיפתח במחשב, קריסת מירון 2014, ויראה איך שהמצב היה בלתי נשלט, בגלל שלא היו אוטובוסים בבוקר, כולם נסעו אחרי הצהריים, ב-21:00-22:00 בלילה ירדו מההר כ-70,000 איש. כל המחסומים, כל הכבישים היו אנשים, נשים וטף, ילדי "חלאקות", כמה שעות, עד שהמשטרה באה והביאה. ועל כל אוטובוס שרצה לצאת נתלו המון אנשים. תראה בתמונות איך ששוטרים נכנסים לתוך האוטובוסים וסוחבים אנשים החוצה. זוועות, זוועות, לראות רק את התמונות. ופרשים פתאום שועטים, עגלות ילדים מפוזרות בכל האזור.

קריאה:

הצילו שם חיים, הרב מוזס.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

ממש הצלת חיים היה. אני אומר. אבל לעצם הדבר, שילד מסתכל על פרש שבא להציל אותו.

קריאה:

פרש הציל חיים.

היו"ר דוד אמסלם:

אף אחד לא חשב שהפרשים באו כרגע לעשות פעולות לא טובות, זה בסדר.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

עשרות ילדים. וזה רק בגלל ההחלטה הפזיזה הזאת שהחליט אז השר פירון.

היו"ר דוד אמסלם:

אותה החלטה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אותה החלטה. אותו יום, יום ראשון, והעבירו ליום שני. למה אומרים בגלל מדורות ל"ג בעומר במוצאי שבת? תיקח את התקשורת שלמחרת ותסתכל, כל הארץ מדורות ל"ג בעומר במוצאי שבת. לא עזרה שום דבר החופשה הזאת. מה הוא חושב? הילדים האלה ילכו ללמוד פרקי אבות? ילכו לסעודת מלווה זמלכה? מה הם עושים?

סתם, מישהו סיפר לי שהיה כבר השבת בצפון באיזה יישוב, שמה כבר הדליקו ל"ג בעומר, הקדימו בשבוע. יעשו ירא שמיים יוצא ידי שניהם, אתה יודע, יש כזה מושג.

היו"ר דוד אמסלם:

בוודאי. וגם מזה אל תנח מידך.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

כן. אבל יותר מזה, ועד ההורים פנה לבג"ץ. אתה יודע מזה, כן? ועד ההורים פנו לבג"ץ לבטל את החופשה של יום שני. ואחת הטענות המרכזיות, הזמינו ההורים במלונות חופשה: חמישי, שישי, שבת ראשון – ארבעה ימים, פתאום אומרים: לא, ביום ראשון לימודים. יש הפסדים, יש כל מיני דברים. אבל הם לא אומרים נקודה אחת: איזה חילול שבת יוצא, שצריכים לפנות את המלון בשבת בצהריים. בשבת בצהריים צריכים לפנות מאות אלפי אנשים שהזמינו בצמרים במלונות בכל רחבי הארץ, ואלה הולכים לחזור הביתה כי צריכים הרי ילדים ביום ראשון ללכת לבית-ספר.

היו"ר דוד אמסלם:

אני מציע, הרב מוזס, בוא לא ניכנס לחילולי השבת פה, בגלל שזה הולך לכל הכיוונים, אז בוא נעזוב את זה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

לא, אמרתי מקודם השבת היא – אני רק מסביר כאן שהיה הדבר הזה רק לפני שלוש שנים, ולא למדנו. ורק לפני שלוש שנים דיברנו כאן על ועדת חקירה, להקים ועדת חקירה. עמודים שלמים: מערך התחבורה במירון קרס, שעות ארוכות, אלפים צעדו רגלית, רבים נזקקו לטיפול רפואי, תראה מה שהלך בעיתונים. ודיברו על ועדת חקירה. מה, אנחנו רוצים עוד פעם ועדת חקירה?

אז הדבר הראשון הוא, אני אומר לכם, כמה אני זועק: אין אבא למירון. אין. אין מנכ"ל שיתכלל את הכול. יש מועצה ארצית למקומות קדושים, עושים דברים נפלאים – שווינגר ודרעי. כולם, כל אחד. ותחבורה והמשטרה – כולם מסירות נפש, הרי אין לך כתובת אחת. אם אני פונה לשר התחבורה, הוא מפנה אותי גם למשטרה, אני צריך ללכת למשטרה. ואני בא לשר החינוך, הוא אומר: מה מעניין אותי, יש לי את החינוך, אני לא רוצה להיכנס לעניינים האחרים. כל אחד מנהל כאן עסק לעצמו.

היו"ר דוד אמסלם:

כן. טוב, תודה, הרב מוזס. אני רוצה לחזור חזרה למד"א. מד"א פה. הזמנו את מד"א?

לאה קריכלי:

הזמנו את משרד הבריאות.

היו"ר דוד אמסלם:

משרד הבריאות פה?

חיים רוטברט:

כן.

היו"ר דוד אמסלם:

איך אתם מתחברים לאירוע? מי אמר כן, מי זה מבחינת משרד הבריאות? הצבעתם שניכם, אז אני לא יודע. מה התפקיד שלכם?

חיים רוטברט:

אני רופא נפת צפת.

נועה חסדאי:

אסביר לך, והרופא ייתן - - -

היו"ר דוד אמסלם:

את יודעת מה? תסבירי לי, אחרי זה נבדוק אם אני צריך רופא. בבקשה.

נועה חסדאי:

נקווה שלא. האינטרס של כולנו לשמור שזאת תהיה הילולה שמחה. אנחנו מחלקים את ההיערכות שלנו פעם אחת לשמר שזו תהיה הילולה ולא סכנה בריאותית חמורה לבריאות הציבור, ועל זה יציג לך רופא הנפה במקום את הפעילות שהם עושים והבעיות שהם מתמודדים. והצד השני הוא ההיערכות לחס וחלילה שלא יקרה, אם יהיה אירוע חירום, מה אנחנו ערוכים ועשינו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, את בעצם באת לדבר על הקטסטרופה, אם תהיה.

נועה חסדאי:

אני מקווה שלא תהיה, אבל - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אז בוא נשמע קודם כול את השוטף, ואחרי זה נעבור - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

תהיה, תהיה ועוד איך. תהיה.

היו"ר דוד אמסלם:

בבקשה, תגיד רק את השם.

חיים רוטברט:

אני ד"ר חיים רוטברט - - -

קריאה:

למה אתה מפחיד את כולם?

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

כי באמת זה כך יהיה. יש לי ניסיון.

היו"ר דוד אמסלם:

הרב מוזס, בוא נשמע את הד"ר. בבקשה.

חיים רוטברט:

ד"ר חיים רוטברט, רופא נפת צפת, והר מירון בתחום הפיקוח שלנו.

היו"ר דוד אמסלם:

כן.

חיים רוטברט:

כל שנה אנחנו באים לוועדות הכנסת, ואנחנו משתתפים באירוע שמה. אני חושב שצריך להסביר, שאנחנו חייבים לפעול למניעה של דברים שעלולים לקרות. אני מתפרץ לדלת פתוחה לדברך, מה שאמרת קודם, שאנחנו כבר ב-2017, ואנחנו צריכים שמה צורה אחרת של קיום ההילולה. מדברים על סדר גודל של 400,000 איש, שמגיעים אחרי כל התלאות להר, ודיברתם על הקטע של נקודות מים ונקודות שירותים. אחר כך יש על ההר נקודות מים ונקודות שירותים. הרוב של התשתיות שמה הוא פרטיזני.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה. אני לא רוצה להיכנס לדיון עוד פעם, אני רוצה להיות קונקרטי ומאוד מדויק, משרד הבריאות. הנושא של השירותים שם, הרי אתם מכתיבים, משרד הבריאות אמור גם להיות צד בעניין. הרי מסתמא אם לא יהיו שם שירותים – בן אדם סביר צריך שירותים.

חיים רוטברט:

אוקיי.

היו"ר דוד אמסלם:

עכשיו, אני גם מניח שגם למדת בבית-ספר לרפואה כמה שעות פחות או יותר בן אדם צריך שירותים, כאלה או כאלה.

חיים רוטברט:

כבוד יושב-ראש הוועדה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

עכשיו, בן אדם רגיל, הוא צריך שירותים בלי קשר אם יש שירותים או אין שירותים.

חיים רוטברט:

ברור.

היו"ר דוד אמסלם:

אז זה ברור ש-400,000 איש צריכים שירותים. אני מניח שאם זאת הייתה מסעדה, הייתם אומרים: רבותי, אנחנו צריכים לדאוג כאן להיגיינה, לקטע התברואתי, אז אנחנו מבקשים: אחת, שתיים, שלוש, ארבע. אם לא, אין אירוע.

חיים רוטברט:

אני מודה לך על הדברים, כי זה מה שאנחנו מבקשים. אנחנו מבקשים מישהו שיתכלל את זה, איזה משרד על שיתכלל את הדברים. ומשמה הדרישות. כמו שאתה אומר בצדק, 400,000 איש צריכים לקבל שירותים וצריכים לקבל - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אתם מכתיבים להם את כמות השירותים? אתה יכול להגיד לו כמה שירותים צריך?

חיים רוטברט:

בוודאי, יש לנו נוסחאות לכמויות אנשים.

היו"ר דוד אמסלם:

והוא מכיר את הנוסחה?

חיים רוטברט:

הם מכירים, כי אנחנו בקשר הרבה שנים.

היו"ר דוד אמסלם:

והם מציבים מספיק שירותים לטעמך?

חיים רוטברט:

יש בעיות גם של גיאוגרפיה, שההר הוא כמו שהוא. אחר כך יש בעיות של תשתיות.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אל תספר לי את הבעיות, אני שואל אותך - - -

חיים רוטברט:

- - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, תענה לי, תענה לי. ברשותך, עזוב, אנחנו פה לא ביום עיון, אז לכן אני רוצה להתקדם. בגדול אני בסופו של עניין, אמרתי את זה קודם, אפשר להחליט על כמות האנשים שנכנסים לאתר. לא חייבים יותר.

חיים רוטברט:

זה לא אנחנו.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה. מה שנקרא בטיחות האנשים והפיקוח נפש יותר חשוב מאשר אם הם מדליקים מדורה או לא מדורה. זה כמו כל מתקן. מחר יש, להבדיל אלף אלפי הבדלות, משחק כדורגל. יש כמות אנשים. גם אם יש פי שתיים או פי שלוש – הם לא. אז לכן אני כרגע לא בא שתגיד לי מה הבעיות של האחרים. עזוב.

חיים רוטברט:

לא, אני מדבר על - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אני מדבר אתך. עכשיו, אתה מבחינתך צריך לדאוג לזה שיש שמה שירותים מספיקים, אתה צריך לדאוג שמה שהמצב הסניטרי יהיה לפי הכללים ההגיוניים היום. אתה צריך לדאוג שמה, להגיד לו: אדוני, אנשים לא יבואו לכאן בלי שיש להם מים לשתות, בגלל שלפעמים הם תקועים פה 12 שעות והשמש קופחת להם על הראש והם יכולים להתעלף. ארבע, אנחנו צריכים פה איזה נקודות של טיפול, יש פה אנשים, אני מניח, מתוך ה-400,000 איש, בלי קשר לכלום, גם אם כל אחד כמעט בא עם מזגן על הראש ובקבוק מים מהבית, חלק מהם לא מרגישים טוב: אנשים מבוגרים, אנשים נפלו, פצועים. זה קורה כשיש התקהלות של אנשים.

אז אנחנו מבקשים שיהיה שמה איזה תאג"ד, יהיה שמה משהו שייתן להם עזרה ראשונה. כמה ניידות צריכים להיות שמה של מד"א, כדי לפנות את האנשים, אם צריך לפנות אותם, ולאיזה בית-חולים מפנים אותם. יש פה לוגיסטיקה עצומה רק בהיבט שלך.

חיים רוטברט:

אתה אומר את הדברים בדיוק כמו שהם. משרד הבריאות הוא לא זה שמתפעל את ההילולה.

היו"ר דוד אמסלם:

מנחה אותה.

חיים רוטברט:

משרד הבריאות מפקח, מנחה.

היו"ר דוד אמסלם:

בוודאי, כן.

חיים רוטברט:

ואין לנו כתובת לאן לפנות.

היו"ר דוד אמסלם:

מה זאת אומרת?

חיים רוטברט:

אנחנו לא נענים. לא נענים.

היו"ר דוד אמסלם:

עם מי דיברת במשרד הדתות?

חיים רוטברט:

דיברנו עם המקומות הקדושים בכל השנים.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, הציר שלך הוא מול הבחור של המקומות הקדושים?

חיים רוטברט:

אני לא יודע למי לפנות. המועצה לא קיימת.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

קריאה:

- - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

חיים רוטברט:

רגע, תן לי בבקשה רק משפט אחד.

היו"ר דוד אמסלם:

כן.

חיים רוטברט:

אנחנו מכירים בנהלים, וגם המשטרה יודעת את זה: אירוע תחת כיפת השמיים. והמוציא והמביא של אירועים כאלה, גם אם זה 400-500 אלף איש, זה הרשות המקומית. אז פה יש וורסיה אחרת.

היו"ר דוד אמסלם:

מה זאת אומרת? אתה מצפה שהמושב שמה ייקח עליו את ה-400,000?

חיים רוטברט:

לא, ההיפך, אני מצפה שאיזו סמכות על של המדינה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

שנה שעברה מה היה? מול מי היית בקשר שנה שעברה?

חיים רוטברט:

מול המקומות הקדושים ומול ועדת הכנסת.

היו"ר דוד אמסלם:

ועדת הכנסת? אני, דרך אגב, לא כינסתי דיון שנה שעברה.

חיים רוטברט:

והנהלת המשרד שלי.

היו"ר דוד אמסלם:

זאת אומרת, אתה בעצם הולך עם התסכול שלך כבר הרבה מאוד שנים. אם אני עכשיו לא עושה דיון אז אנחנו לא יודעים על זה?

חיים רוטברט:

אני חמש שנים בתפקיד, ואי-אפשר להאשים אותי - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, לא מאשים. דרך אגב, אני לא בקטע של להאשים.

חיים רוטברט:

לא, להאשים אותי, בציניות התכוונתי, שאני הולך באופן ספונטני להילולה. הגעתי לשם בפעם הראשונה, התביישתי עבור חצי מיליון האנשים שמגיעים לשם.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

חיים רוטברט:

הם לא מקבלים מים, לא מקבלים שירותים, הכנסת האורחים היא לא תחת שום פיקוח רפואי. פינוי אשפה שדיברת עליו לא מתבצע כמו שצריך, לא לפי מה שאנחנו עושים. חמור מאוד – יש בעיה של לינה, בעיקר בל"ג בעומר שחל בסופ"ש.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

חיים רוטברט:

אז אנשים מקדימים את ההגעה שלהם. מלינים אותם במחסנים, בלולים לשעבר. יש בעיות אדירות. יש התחברויות לצינורות קבועים באופן פרטיזני. איכות המים שאני אחראי עליה – אני לא יכול לפקח עליה.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי, חיים.

חיים רוטברט:

אין ביוב לפנות את - - -

הי"ר דוד אמסלם:

הבנתי, חיים, תודה. אביא את זה בסיכום. תודה רבה על מה שאמרת. איזה גורם עוד יש לנו חוץ מהמשטרה? כרגע שותף בעניין, דיברנו על תחבורה, דיברנו על משרד הבריאות, על כל המרכיבים. יש עוד גורם נוסף? כשאנחנו מדברים כרגע על משרד הבריאות, זה מד"א וכל – מכבי אש צריך להיות שמה?

אורי מקלב (יהדות התורה):

ודאי, זה גם.

הי"ר דוד אמסלם:

יש לנו? אוקיי, בואו תגידו לנו מה ההיערכות שלכם. אתכם מישוהו מדבר או שגם אתם באופן וולונטרי?

דרור טיראן:

בטח, אנחנו ערוכים בכל הקפ"קים. ישבנו, התארגנו מול המשטרה.

הי"ר דוד אמסלם:

אתם עובדים מול המשטרה?

דרור טיראן:

בוודאי. תיאום גם עם מד"א, עם המשטרה, עם כל הגורמים.

הי"ר דוד אמסלם:

עכשיו, מי שמסנכרן אתכם זה המשטרה?

דרור טיראן:

המשטרה היא ברמת הפו"ש, אבל לנו יש את החלק שלנו, בתיאום מלא מול כל הגורמים.

הי"ר דוד אמסלם:

תראה, אני רוצה להבין אם המשטרה לוקחת על עצמה את כל הביטחון וההצלה והיא עושה להם את הסנכרון. כרגע הבנתי מהרב מוזס שאין סנכרון מערכתי של כל העניין. אז אם אתם ת"פ של המשטרה, אז אעבור למשטרה. אתם מבחינתכם מאורגנים?

דרור טיראן:

מאורגנים, ערוכים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

טוב, הגענו למשטרת ישראל. בבקשה, שמעתם את הכול, אז קודם כול, תיתנו לנו אתם את הסקירה איפה אתם רואים את הבעיות, איך אתם מתארגנים גם בנקודות היציאה, שזה לא קשור להר מירון. וכל המקומות ששם, כפי שאמרתי, אני רואה פוטנציאל לא פשוט להתנהלות בעייתית בנקודות.

דרך אגב, גם תגידו לי אם אישרתם את נקודות היציאה, לא כל אחד פה מחליט איזה נקודת יציאה בעיר שלו, יש לזה השלכות. לא שאכפת לי איפה, אבל בסוף יש כאן תנועה, וזה לא מקום שהוא מבודד בפני עצמו, אני מניח.

וגם בהר – תתייחסו לכל ההיבט: גם ההגעה, גם הפיזור, גם השהייה, גם בהיבטים האחרים שלא קשורים למשטרה, איפה אתם מזהים כרגע בעיה. בבקשה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, יש שינוי במעמד של המשטרה באירוע השנה? הם רק עוד גורם בתוך האירוע או שהוא הגורם המתכלל?

היו"ר דוד אמסלם:

אני לא רואה את המשטרה גורם מתכלל בשום פנים ואופן, זה לא דבר שקשור למשטרת ישראל.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אז מי הגורם המתכלל?

היו"ר דוד אמסלם:

זה עוד מעט אנחנו נברר פה. בשביל זה אני עושה דיון. תפיסת העולם שלי אומרת שזה אירוע, כהגדרה אירוע שהוא אירוע דתי, הייתי מצפה שמשרד הדתות, שאם כבר יש לו איזה מגה אירוע, שהוא יתכלל את כל האירוע הזה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

והוא לא נמצא פה?

היו"ר דוד אמסלם:

יש פה את הנציג, עמית קצין, שהוא ממשרד הדתות. מה תפקידך, עמית?

עמית קצין:

יועץ המנכ"ל.

היו"ר דוד אמסלם:

יועץ המנכ"ל. המנכ"ל כנראה היה עסוק, יש לו כנראה עיסוק הרבה יותר חשוב מל"ג בעומר בהר מירון, 400,000 איש, ולכן הוא שלח בחור מוכשר, את העוזר שלו. אני רק מצר על כך שאני אמור - - -

אורי מקלב (יהדות התורה):

הוא בכלל לא דיבר?

היו"ר דוד אמסלם:

לא, הוא דיבר, איחרת פשוט. בבקשה, המשטרה.

משה ויצמן:

בוקר טוב, שמי משה ויצמן, ראש ענף מבצעים של - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לפני כן, עוד דקה, ברשותך, מר ויצמן. אני מבין שיש פה רשות גם. אז בואו נשמע את הרשות, אני רוצה שאתם תסכמו את כל האירוע. יש שמה מושב ויש את המועצה האזורית. הם בכלל שייכים לאירוע ברמת הניהול שלוו? איך זה עובד?

מרדכי הלפרין:

אז ברגע זה אייצג גם את המועצה האזורית כחבר הנהלת המועצה האזורית עד שראש המועצה יגיע, הוא אמור להגיע בדקות הקרובות, אני מקווה. הוא ביקש ממני לייצג גם את המועצה האזורית כחבר המועצה האזורית.

קודם כול, אם אפשר להתייחס לכמה דברים שנאמרו כאן בנושא של בעיות החניה והפתרונות להפקעות וכדומה.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה מדבר על התשתיות הקבועות?

מרדכי הלפרין:

כן. אני משתתף בישיבות האלה של ועדת הפנים כבר 30 שנה בנושאים האלו, וכמובן שהנושא הזה נידון כל פעם מחדש. אין ספק שיש פתרונות אמיתיים, ללא צורך לעשות טרנספר של אנשים, יישוב דתי, שומרי שמיטה כהלכתה ללא אוצר בית-דין. זה היישוב היחיד בארץ ששומר שמיטה אמיתית בכרמים, כרמי יין, שנחשבים היום לכרמי היין הטובים בעולם.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

למה לא הבאת איזה בקבוק לכאן?

מרדכי הלפרין:

וכל מי שחושב, שפתרון להעביר את החקלאים האלה ממקומם ולעקור את הכרמים, ודאי לא שם לב להפטרה האחרונה שקראנו בשבת, אבל כמובן שאנחנו את העניין הזה לא ניתן.

אורי מקלב (יהדות התורה):

מה האחוז של החקלאות היום במושב מירון?

מרדכי הלפרין:

מושב מירון מחזיק ברגע זה 2,000 דונם חקלאות נטועה בכרמי יין.

אורי מקלב (יהדות התורה):

זה הענף היחיד בחקלאות?

מרדכי הלפרין:

זה ברגע זה הענף - - -

היו"ר דוד אמסלם:

בוא נתקדם, מרדכי, זה לא הנושא. מה שנקרא: מה עניין שמיטה למירון? אבל בוא נתקדם.

מרדכי הלפרין:

אז הנה, נגיע גם לשמיטה, ומבחינתי גם לשבת. אבל העניין הוא שיש פתרון יסודי ואמיתי לבעיות שהועלו כאן, אלא ככל הנראה הקצאת הכספים שהייתה צריכה להיעשות לצורך עניין כזה לא נעשתה עד היום. אין ספק שמגרשי החנייה הקיימים היום, שהם מגרשים לא מוסדרים, יכולים להיות מוסדרים ולהכיל פי שלוש לפחות מכמות האוטובוסים. אפשר גם לעשות בינוי של מגרשי חנייה, אנחנו מכירים מקומות כאלה גם בארץ וגם בעולם.

כך שאם באמת רוצים לפתור בעיות, אפשר לפתור בעיות. צריכה להיות רק, כפי שאמרת, אדוני היושב-ראש, יד מכוונת ויוזמת ומתכללת. אני הושב שיש לנו היום שר תחבורה מצוין.

היו"ר דוד אמסלם:

מרדכי, אני אוהב אותך, אני נותן לך לדבר, אבל בוא נעבור לעניין.

מרדכי הלפרין:

אני לא מזכיר שמות סתם. שר התחבורה החליט שיהיה מסוע נוסעים של הרכבת בצומת חנניה. זאת אומרת, אחרי שמסיימים את תחנת כרמיאל, ממשיכים הלאה לכיוון מירון. ומצומת חנניה עד מירון, אותם עשרה ק"מ אחרונים, יש להם ויכולות להיות להם פתרונות הן ברכבת שיכולה להגיע והן בשאטלים שיכולים להגיע.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

עוד ארבע שנים. ככה הוא אמר.

מרדכי הלפרין:

אם היה לחץ יותר גדול מהשולחן הזה, אז יכול להיות שזה היה יותר מוקדם, אבל במקום זה מדברים כאן על רעיונות של הפקעות ושל עקירות ושל - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, מרדכי, רק שנייה, ברשותך, הזמן שלנו מצומצם ואני רוצה להתקדם. תשמע, אעשה דיון, אמרתי, גם אזמין אותך במסגרת הסיור שאני עושה בהר מירון, שהוא בא כתוצאה ממה שהו אחר לגמרי, לא היה קשור. במסגרת הדיון הזה גם נתייחס לנושא של התשתית לגבי ל"ג בעומר העתידית. עזוב, אני עוד לא שם, אני לא רוצה לפתוח את הדיון עכשיו לשם. הבנתי שיש בעייתיות בתשתית, ולכן נתייחס לזה באופן יותר ספציפי.

אני שואל כרגע שאלה אחרת: יש לנו ל"ג בעומר עוד פחות משבוע. עכשיו, שמעת כרגע את ההתנהלות בשולחן – הכול בסדר או לא בסדר. איך זה משפיע על המושב? הרי המושב יושב בתחתית ההר, ויש שמה גם מועצה אזורית. עכשיו, השאלה שלי: האם המועצה היא בכלל צד בעניין? משהו משתף אותה? זה פעם אחת. יכול להיות שיגידו, אתה יודע: ממחר בבוקר המועצה בכלל אחראית ולא אנחנו. כל עיר יש בה איזה אירוע, אז היא האחראית. יכול להיות שבכלל יגידו: אתה יודע מה, אולי המושב?

לכן אני רוצה לדעת, האם המועצה שותפה לעניין? האם המועצה גם מרימה דגלים אדומים ואף אחד לא שומע אותה? האם המושב עצמו סובל כתוצאה ממה שקורה? בגלל שאני מניח ש-400,000 איש מסתובבים שמה, קורים דברים – ואף אחד לא שומע אתכם? בוא דבר אתי בהיבט הזה.

מרדכי הלפרין:

קודם כול, מבחינת המושב, האירוע של ל"ג בעומר התחיל אתמול. מי שניסה להיכנס אתמול למושב מירון, יושבים כאן הנציגים, אני רוצה לומר שבאמת המשטרה בשטח משנה לשנה, מבחינתנו, משתפרת בצורה יוצאת מן הכלל. יש שם בכלל איזה מפקד בשם מיכה, שהוא אישיות מבחינת התפקוד שלו. גם המשטרה המקומית מאוד השתפרה, ובאמת מנסים לעשות דברים חשובים. אבל אתמול אי-אפשר היה להיכנס למירון בשעות מסוימות. אז האירוע מבחינתנו התחיל. עושים מאמצים, והמאמצים האלה נושאים פרי.

המועצה האזורית בהחלט שותפה לכל דבר, אבל המועצה האזורית, אין לה משאבים מתאימים כדי לטפל באירוע כזה. ולא רק באירוע הזה אלא כל השנה כולה. צריך לדעת פעם אחת ולתמיד, שהאירוע של ל"ג בעומר הוא פעם בשנה, שבוע בשנה, אבל מירון נהפכה למקום בעייתי, במירכאות, כל השנה כולה. כל סוף שבוע יש במירון אלפי אנשים. ישנן תקופות בשנה, כמו התקופה של בין הזמנים, התקופה של חודש אב – אוגוסט, ז' באדר.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

יש ראש חודש אלול - - - חנוכה.

מרדכי הלפרין:

הרב מוזס יכול לספר לך חוויות משותפות שעברנו בדברים האלה, החל מ"ח"י רוטל" של אספלט, שהרב מוזס השיג. "ח"י רוטל" זה מושג של מיץ ענבים או יין בכמות מסוימת, ששותים כדי – אבל הרב מוזס הפך אותו לאספלט, והביא לנו לפני 20 שנה אספלט לכסות את הבורות, שאז אף אחד לא חשב על זה.

בכל אופן, יש פתרון לתשתיות. הפתרון הוא כמובן תקציבי. עם כסף אפשר לעשות הכול. אבל כל זמן שלא יבינו שמועצה אזורית שאין לה משאבים מיוחדים לצורך העניינים האלה, אין לה אפילו תקנים לפקחים שיכולים לפקח על הדברים שהרופא הזכיר כאן עכשיו, שלטעמי אלה הדברים החשובים ביותר, מכיוון שאם הולכים ובונים שירותים על מאגר המים של מי השתייה של היישוב מירון, אני חושב שזה טירוף, אבל אף אחד לא שם לב לזה, לא משרד הבריאות ולא אף אחד אחר. אבל זה המצב נכון לרגע זה.

ואם בונים שירותים, והביוב שלהם זורם לתוך איזשהו מכל, אבל המכל הזה, מה לעשות, מתמלא - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

מתמלא - - - מאחר הצהריים, הופך את זה לסירחון אחד גדול.

מרדכי הלפרין:

הרב מוזס, אתה ואני הסתובבנו לפני חמש שנים באמצע השבת, וראינו את הדברים האלה. והדברים האלה, לצערי הרב, נמשכים מחוסר כסף, חוסר תקצוב נכון של העסק הזה.

הי"ר דוד אמסלם:

תודה. משטרת ישראל, בבקשה, הבמה שלכם.

משה ויצמן:

בוקר טוב, שמי ויצמן משה, ראש ענף מבצעים של מחוז צפון. אתן סקירה כללית, כדי להכניס אותנו לאווירה של מירון, ולאחר מכן היועץ המשפטי ושבתאי יענו על סוגיות.

הי"ר דוד אמסלם:

רק, משה, ברשותך, תתחיל בשאלה: האם יש מבחינת משטרת ישראל מפקד לאירוע? האם יש דמות אחראית, עם שם פרטי, שם משפחה?

משה ויצמן:

בהחלט. מבחינתנו, אדבר גם בהיבט המבצעי, מבחינת פו"ש, פיקוד ושליטה, משטרת ישראל מחוז צפון בפיקוד מפקד המחוז ניצב אלון אסור הוא המפקד הטריטוריאלי והוא מפקד על הפיקוד והשליטה.

הי"ר דוד אמסלם:

פיזית הוא שם? הוא מנהל את האירוע אישית?

משה ויצמן:

כן, הוא מנהל את האירוע אישית. אנחנו מדברים למעשה על פיקוד ושליטה על כלל כוחות החירום וההצלה.

הי"ר דוד אמסלם:

שהם כוללים את מד"א, את מכבי אש?

משה ויצמן:

מד"א, כב"ה, פיקוד העורף - - - צפון, איחוד הצלה. כל הארגונים שהם תחת הגג של חירום הם תחתינו, מונחים על ידינו. כמובן שלא מן הנמנע, שתיכף נשמע את השחקנים המרכזיים, ונראה שגם אנחנו עובדים עם משרד התחבורה ועם כלל הגורמים פה בצורה טובה מאוד.

בגדול, כשאנחנו מדברים על מבצע כזה, שבאמת כמו שאמר הרב מוזס, זה מבצע גדול מאוד במשטרה, אחד הגדולים אם לא הגדול ביותר, אנחנו נערכים אליו תשעה חודשים או אפילו יותר לפני. אנחנו מקימים מינהלת ועבודת מטה מסודרת, שכוללת בנייה לפי רבדים, אם זה סקר סיכונים ואם זה סיוור בשטח, עם הרישוי, עם כל הגורמים הרלוונטיים לנושא בטיחות.

אנחנו למעשה בונים את זה עד לשלב הסופי, שהוא היה לפני מספר ימים, מה שדיברו פה על קפ"ק, קבוצת פקודות. כל הגורמים מציגים לנו את ההיערכות שלהם, ואנחנו מציגים בסופו של דבר את ההיערכות למפכ"ל ולשר, כשההיערכות הזאת מקבלת כמובן תוקף, לאחר שהם מאשרים אותה, בהיבטים של סדר הכוחות.

אני מדבר על מבצע למעשה שמכיל כ-5,550 שוטרים. אנחנו כבר עכשיו, כמו שנאמר פה, כבר במבצע. מי שיגיע למירון, יראה היום שוטרים פרוסים באזור, אומנם במידה מצומצמת, אבל מידה כזו שמאפשרת לנו שליטה על כל מה שקורה במירון. 5,500 שוטרים, זה אומר שבשלב המרכזי שאנחנו מדברים עליו, החל משבת, ממוצאי שבת, ועד יום ראשון – 4,500 שוטרים. זה אומר שאנחנו מנצלים את כלל הכוחות מהארץ. אנחנו מקבלים תגבור מכלל היחידות ברמה הארצית.

המבצע נחלק לחמישה שלבים, כשאנחנו מדברים כרגע על השלב המקדים. השלב המרכזי מתחיל במוצאי שבת, כשמפקד המחוז כבר ביום שישי נמצא במקום, מקבל פיקוד עד כניסת השבת.

היו"ר דוד אמסלם:

שנייה. ברשותך, משה, אפריע לך בשאלות. יש לך את נקודות היציאה. הוא אחראי על מה שקורה בירושלים בנקודות היציאה, או שזה אחריות משטרתית כאן? או שאין קשר בין הדברים.

משה ויצמן:

אני כבר אומר. מבחינתנו אנחנו בנויים במבצע הזה על מספר מעגלים, שזה מהקרוב לרחוק. למעשה אלה מספר מעגלים שכולל את מה שציינו פה החברים, מעגלים רחוקים של חניוני תחבורה ומעגל רחוק לנקודות יציאה. נקודות יציאה – אנחנו מקבלים אותן כמובן ממשרד התחבורה. ונקודת יציאה חייבת להיות נקודת הסעה שהיא ממוסדרת. ההסעות הפרטיות, אין לנו שליטה על הסעות פרטיות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אני מדבר כרגע על נקודות היציאה. תראה, אם אני שומע משלמה שיש כאן בגשר בר-אילן אוטובוסים, נקודת יציאה, אני רואה בעיני רוחי טור של אוטובוסים; אני רואה אלפי אנשים על המדרכה. מפקד המחוז מודע למה שקורה פה?

משה ויצמן:

בהחלט. הוצאנו כחלק מההיערכות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה בגלל ששלמה דיבר אתו או בגלל שמפקד הצפון - - -

משה ויצמן:

לא.

היו"ר דוד אמסלם:

אז לכן אני שואל: האם המפקד מבחינת המשטרה זה מפקד על האירוע ואז הוא אחראי על כל האירוע מתחילתו ועד סופו – זאת אומרת, תחילתו זה יכול להיות באילת, או שהוא אחראי על הר מירון? בגלל שהר מירון בצפון, אז הוא אחראי על הר מירון.

משה ברקוביץ:

אענה. מפקד המחוז אחראי על הפיקוח והשליטה במקום עצמו.

היו"ר דוד אמסלם:

בהר מירון?

משה ברקוביץ:

כלומר, הוא ידע על כל אוטובוס שיוצא, מתי הוא מגיע ולמה. לגבי אירועים משטרתיים, מה שאנחנו קוראים מעלולי משטרה או אירועי סדר שיכולים להיות במקומות אחרים, מי שיהיה אחראי זה היחידה הטריטוריאלית לפי הערכת מצב שלה. ככל שיעלו הנקודות, והן עולות, נעביר לאותן יחידות טריטוריאליות, הן חייבות לקיים הערכת מצב ולראות איך הן נערכות באותו מקום. זה לא יכול להיות נשלט ממירון על נקודת קצה בבית"ר עילית. זה לא עובד ככה, זה גם לא נכון.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, לא התכוונתי שאותו מפקד במירון גם ייסע לכל נקודה ויאשר אותה. אבל כשיש לך אירוע שהוא מהסוג הזה, אמרתי, עוד הפעם, יש לפעמים אחריות על האירוע ויש אחריות על הטריטוריה. השאלה היא מאיזה זווית אתה בא. אם האחריות היא על האירוע, אם נניח אני אחראי על האירוע, אז אני אחראי על כל האירוע: מאיפה באים, מאיפה חוזרים, מאיפה האירוע עצמו וכו'.

לכן אני שואל את השאלה בכוונה בהיבט המשטרתי, בגלל שיכול להיות שאתם תגידו: רבותי, עשינו חשיבה רק על אלה שכבר הגיעו למירון, אבל אלה שאמורים להגיע מהמקומות – גם שמה יש בעיה, אולי היא יותר קשה אפילו ממירון. אז אם מפקד המחוז כאן לא ער לזה, בגלל שזה לא יושב לו ב-frame, והוא לא הקים מינהלת בגלל שהוא לא יודע, ואתה רוצה שהוא יתייחס לזה כאירוע נקודתי, כאילו אתה יודע מה, התכנסו איזה כמה חבר'ה, נסעו לאיזה משחק כדורגל.

משה ויצמן:

אענה על זה, אחסוך את - - -

משה ברקוביץ:

זה פשוט מאוד.

משה ויצמן:

אנחנו בעניין הזה מכירים את התרחיש. אנחנו מנחים את מחלקת המבצעים שלנו, מחלקת המבצעים כבר הפיצה הנחיות לכל המחוזות הרלוונטיים להיערך, לקיים הערכת מצב, ולהציב כוחות בנקודות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. זאת אומרת, התייחסתם לנושא, זו לא התשובה שקיבלתי עד עכשיו.

משה ויצמן:

בהחלט. התייחסנו לנושא - - -

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. רק שנייה. מבחינתך, שלמה, פתרונות הקצה מבחינת המשטרה אלה פתרונות שמספקים אתכם.

שלמה רוזנשטיין:

עמדתי בקשר גם מול אגף המבצעים של התנועה וגם מול אגף המבצעים של המחוז, ולבקשת המחוז גם העברנו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה מחוז ירושלים?

שלמה רוזנשטיין:

לא, מחוז צפון.

היו"ר דוד אמסלם:

אה, צפון, אוקיי.

שלמה רוזנשטיין:

כי הוא מתכלל, הוא מעביר את ההנחיות.

היו"ר דוד אמסלם:

הוא מדבר עם המחוזות? אתה מעביר לו את כל הנקודות?

שלמה רוזנשטיין:

בכל הארץ. הוא מפיץ למחוזות.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

שלמה רוזנשטיין:

דרך אגב, זה ריטואל שנעשה גם בשנים עברו, הם גם מפיצים. אבל השנה, בדגשים של הסיטואציה שנוצרה, והסתכרנו מולם.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. משה, אתה שם לב למה שקרה פה בדיון? יכול להיות שכדאי שתעשו עוד דגש למפקדי המחוזות, שעלולה להיות השנה, במיוחד השנה, בעיה יותר קשה מאשר שנים קודמות.

משה ויצמן:

נדגיש: מעבר לכך, הוספנו גם בתחנות רכבת אפשריות שבהן יעלו, גם שמה הוספנו הנחיות למחזות. יש איזה תוכנית להעביר רכבת כזו או אחרת ממקום למקום, ואנחנו גם לשם נערכים.

אני רק רוצה ככה לציין את השינוי בין 2014 ל-2017, וביניהן היה את ה-2015-2016 שעברו בהצלחה. ב-2014 אכן הייתה בעיה בתחבורה, כפי שציין הרב מוזס. אני יכול לציין שבאמת מוצאי השבת הוא שונה לגמרי מהאפיון של מה שהיה שנה שעברה. הוא יותר לחוץ מבחינת פרקי הזמן. ההגעה המסיבית החל ממוצאי שבת. פיזור מסיבי, כמו שנאמר פה, ביום ראשון עם סיום ההדלקות. ואנחנו יודעים שיש אפילו מבקרים שמגיעים בשני ושלישי – לא הרבה, לא בכמויות האלה, אבל גם.

אנחנו יודעים שיש ביום שני הגעה מוקדמת ונוכחות של כ-20,000 איש בערך ביום שישי כבר בשעות הבוקר. אני יכול להגיד נתונים שהיו ככה - - -

הי"ר דוד אמסלם:

20,000 איש יהיו בעצם במהלך שישי-שבת? אני מניח שאנשים דתיים.

משה ויצמן:

חלק יעזבו, שומרי שבת יעזבו, חלק ימצאו פתרונות במושב או כל מיני מקומות קרובים. אבל אני יכול להגיד, מספירה סולרית שנעשתה ב-2014 לפחות, הגעה של 60,000 החל ממוצאי שבת בפרק זמן של כחמש שעות. זה אומר שני מגרשי כדורגל גדולים מגיעים – זה עוצמה. פיזור של 30,000 איש תוך פחות משעה. זה גם כאילו אתה לוקח את מגרש "סמי עופר" לדוגמה בחיפה, מרוקן אותו בפחות משעה במוצאי שבת, עם סיום ההדלקה המרכזית.

אלה הם מספרים גדולים מאוד, ונותנים לנו להיערך בכמה היבטים. רק אתן את ההיבטים. אנחנו מדברים על 18 הדלקות, אנחנו מדברים על 4 מתחמים של הדלקות מרכזיות. כשאנחנו מדברים על מתחם זה מתחם שכולל את כל הקונסטרוקציה, הגעה וקליטה של מאות ואלפים של אותה חסידות, שמגיעים, מדליקים, מסיימים, ויוצאים ומפנים למעשה את הדרך לחסידות הבאה.

מבחינת איומים מרכזיים, מה שאנחנו נותנים עליהם את הדגש, זה נושא של סדר ציבורי, נושא של תנועה, נושא של פח"ע, נושא של בטיחות, וגם הנושא הפלילי. כשבכל איום יש לנו מענה ויש לנו חלוקה לגזרות. בכל גזרה בקבר יש מפקד בדרגת ניצב משנה. יחד אתו יש סגן בדרגת סגן ניצב. אלה בהיבט של ההר.

השחקן הנוסף המרכזי שלנו זה אגף התנועה, שכרגע הנציג שלהם לא נמצא פה, אבל יש להם משמעות גדולה מאוד. ואני יכול להגיד ש-2014 חל שינוי גם במערך, גם בשיתוף פעולה עם משרד התחבורה בעניין הזה של ויסות תחבורה. באמת עשו שם מהפך, וזה הצליח ב-2015-2016. המשימה של אגף התנועה היא בראשות ראש אגף התנועה בדרגת ניצב, שגם הוא אתנו במעגלים, ממעגלים רחוקים עד למעגלים הקרובים.

נדבר קצת על השיטה. מבחינתנו מי שמגיע למעשה זה האוטובוסים, כמו שנאמר פה, חלק תחבורה ציבורית, חלק הסעות פרטיות וכלי רכב. כלי רכב בחינוכים שמיועדים לכך. כשמגיעים האנשים למתחם ההר יש גם גזרה של מורשי מעבר, כאלה שקיבלו אישור, אדמו"רים וכל מיני כאלה שקיבלו אישור, וגם זה מתבצע בצורה מוסדרת על ידי אפליקציות, אישורי כניסה. וגם באישור כניסה שאותו שוטר פוגש באותו אדמו"ר, הוא יודע להגיד לאן בדיוק הוא צריך להגיע בהר, כדי למנוע וכדי לדלל את כל העומסים שהיו פעם.

מגיע אדם, מגיע אוטובוס להר, אחרי שהוא יורד כמובן הנוסעים מגיעים לטרמינל, יורדים דרך מעבר תת קרקעי ועולים דרך שער מרכזי. שמה עוברים בידוק בעיניים, ומשם למעשה מגיעים למתחם. בשעת ההדלקה ולפני כן, אנחנו יודעים לפני כל ההדלקות להיות דרוכים ולהיכנס למצב שאם יש עומסים אז לווסת אותם, ולתת פתרונות לכל מיני דברים שמתפתחים בשטח.

זה באמת אחד המבצעים הגדולים. בוא נשמע את היועץ המשפטי, שייתן לנו קצת - - -

הי"ר דוד אמסלם:

לפני שנשמע את היועץ המשפטי, משה, יש לי שתי שאלות. קודם כול, אחד, לגבי מה שאמר משרד התחבורה – בוא תהיו ערניים, אחרי זה תעשו ישיבת עבודה.

דרור גנון:

לא, יש לי עוד ועדה ב-11:00.

הי"ר דוד אמסלם:

בסדר. עד 11:00 נסיים פחות או יותר, אני מקווה. אחד, משרד התחבורה בעצם נתן תשובה לרב מוזס לגבי הארכה עד כמעט יום שני בבוקר. למה זה אמור להפריע לכם?

משה ברקוביץ:

קודם כול, אנחנו באמת צריכים לשקול על-ידי הפיקוד. אגיד באמת במילה, אנחנו כבר תשעה חודשים עובדים על זה, וכבר עבר אישורי מפכ"ל, עבר קבוצות פקודות, הכוחות כבר ערוכים בשטח. למעשה מדובר בהוספת משמרת לאירוע המרכזי, ש-1,000 שוטרים, אני חושב, זו כמות סבירה להגיד, אבל אני לא איש המקצוע. כלומר, צריך לשבת ולבדוק מה המשמעויות וכמה שוטרים, ואם אפשר להביא אותם. ומה המשמעויות בצירים ומה המשמעויות מעבר. ואז לקבל החלטה מושכלת.

אבל אני מזכיר רק שאנחנו כבר בתוך האירוע עצמו, וזה הרבה יותר מורכב וקשה לעשות שינויים, כי זה יכול להשליך על המון דברים אחרים. אבל שמענו, קיבלנו, רשמנו, ותתקבל בסוף תשובה על ידי מפקד המבצע שזה מפקד המחוז.

הי"ר דוד אמסלם:

אז קודם כול, לגבי הנושא זה, באמת הייתי רוצה שתיתנו תשובה לרב מוזס. בסופו של דבר תעשו את ההשתדלות, בגלל שאני מניח שברמה הטכנית לא צריכה להיות בעיה. בכל אופן, כפי שציינת, זה אולי האירוע במדינת ישראל, בהיבט בוודאי הדתי, ומשטרת ישראל צריכה לטעמי להיערך אליו בכל רמה, גם אם היא צריכה מה שנקרא לעבוד על גבול המעטפת שלה. אז זה באמת חשוב, ותשתדלו לתת לו תשובה חיובית בעניין הזה.

עכשיו אני רוצה לחזור לעוד שאלת מקרו, ואחרי זה תמשיך לדבר. אני מבין שהשנה בגלל ל"ג בעומר, מוצאי שבת וכו', אז אני מבין את האילוף התחבורתי – בעיקר התחבורתי, כל השאר פחות חשוב. אצלכם זה כל שנה חוזר על עצמו פחות או יותר, המבצע. כפי שציינת, משה, בשנתיים האחרונות גם עבר בהצלחה וכו'. עכשיו, הנושא התחבורתי, האם הוא מקרין עליכם עכשיו, הסיפור של התחבורה בכלל, או שאתם מתייחסים אליו כמו כל שנה? התקלה התחבורתית, זאת אומרת הסיפור ששמענו כאן, האילוף התחבורתי, האם מבחינתכם יש לו משמעויות, מעבר לקטע של, כפי שאמרתי, נקודות היציאה וכו'?

משה ברקוביץ:

יש משמעויות מאוד מאוד גדולות, העברנו מסמך נורא מפורט, לאור ועדה קודמת, שהתבקשנו להעביר התייחסות, אז העברנו התייחסות נורא מפורטת של קצין אגף המבצעים המחוזי, אחרי ששקלנו ודיברנו עם אגף התנועה, שהם אחראים על כל מערך התנועה. משמעויות נורא גדולות: במעגל התנועה זה יכול לעצור את מעגל התנועה, זה יכול ליצור המון המון עומסים על הכבישים, זה יכול להביא להמון רכבים פרטיים שיגיעו ויחסמו למעשה את הצירים שלנו.

זה יביא לנו לאירועים, למה שאנחנו מגדירים כמעלולי משטרה, בנקודות שיחייבו אותנו להעביר שוטרים לשם. זה יכול להביא עוד פעם לסכנת חיים, ואז לא תהיה ברירה אלא להשתמש בכלים שאנחנו לא רוצים, ואחרי זה עולה על זה הרבה ביקורת. מכל הכיוונים זה משפיע.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, אסביר. הבנתי מה שאמרת עד עכשיו, בגלל שאתה אומר: תראה, היות שאין אוטובוסים, אז אנשים יבואו ברכבים פרטיים. יבואו ברכבים פרטיים, אז יכול להיות שקודם כול יהיה יותר עומס על הכבישים. בכלל, נתיבי הגעה. ודבר שני, אין להם חניה, אז הם יחסמו פה, יחסמו שם, יהיה בלגן. זה הבנתי. אבל מה שהרב מוזס תיאר זה יותר מצב שכבר once הם הגיעו להר, אז אתה מתייחס על ההר – הוא התייחס להר. להיפך, אם היו עוד 600 אוטובוסים, אז היו יותר אנשים בהר עצמו באופן פיזי.

עכשיו, השאלה היא, אני מדבר כרגע מבחינת ההיערכות בה זה משנה לכם, הסיפור של התחבורה.

משה ברקוביץ:

על ההר עצמו ההשפעה היא פחות משמעותית. מתחת להר היא כמובן תשפיע, שכולם ירדו ולא ניתן יהיה לתת מענה.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי. אוקיי, בבקשה, תמשיך.

משה ברקוביץ:

אני רוצה להגיד, כי שמעתי פה המון דברים וגם אני טיפה נבהלתי מעבר למה שצריך. אני חייב להגיד: אני גם מטפל בנושא מירון המון שנים, יש שיתוף פעולה מלא, מדהים, משטרת ישראל מתכללת את גופי החירום, אנחנו עובדים בשיתוף פעולה עם כל הגופים. כולם באמת באים מתוך רצון נורא נורא טוב. אנחנו יודעים שיש כמובן בעיות ביסוד של האירוע, אבל כולם באים ורוצים לעזור.

היו"ר דוד אמסלם:

הבנתי.

משה ברקוביץ:

רק כדוגמה, כי עלה נושא הלולים, אז פשוט אני גם מכיר, כי טיפלתי.

היו"ר דוד אמסלם:

איזה נושא? שישנים בלולים?

משה ברקוביץ:

אמר משרד הבריאות, שאנשים לנים בלולים.

היו"ר דוד אמסלם:

אני לא נכנס לזה.

משה ברקוביץ:

לא, רק להראות את שיתוף הפעולה. נודע שאנשים ישנים בלולים בצורה לא מוסדרת, פנינו לכיבוי, הכיבוי הוציא צו סגירה לפני מספר שנים ללולים. עלתה דרישה מהציבור בכל זאת ללון במקום, פנו לכיבוי, הכיבוי בנה סל של דברים שהוא יוכל לאשר את הלולים. כל לול שמאושר, כמובן מאושר - - -

היו"ר דוד אמסלם:

בסדר, הבנתי. שכחתי את השם פשוט.

משה ברקוביץ:

ברקוביץ משה.

היו"ר דוד אמסלם:

משה ברקוביץ, אוקיי. משה, בוא רק שנייה, ברשותך, זה פחות מרתק אותי. יש לי שאלה עליך: האירוע הזה דורש רישוי? יש מסלול רישוי רגיל כמו כל אירוע?

משה ברקוביץ:

האירוע לא מוגדר כאירוע תחת כיפת השמיים.

היו"ר דוד אמסלם:

אז מה הוא?

משה ברקוביץ:

הוא אירוע דתי ספונטני. הוא אירוע שבו אנשים מגיעים – עוד הפעם, אנחנו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אגב, אני רוצה להגיד לך, שלפני כמה שנים בעיריית ירושלים החלטנו לעשות אירוע דתי ספונטני במגרש חניה כאן, שבאו כמה אלפי אנשים, וזה היה עם טופס טיולים, אירוע.

אורי מקלב (יהדות התורה):

- - -

היו"ר דוד אמסלם:

אסביר לך למה אני שואל את השאלה. כשיש רישיון לאירוע, אז בסוף יש בעל הבית לאירוע, יש מישהו שמסנכרן, אחרת אין אירוע.

משה ברקוביץ:

אז אשלים את התשובה. אני אומר עוד פעם: משטרת ישראל הייתה מאוד מעוניינת באמת שזה יהיה אירוע תחת כיפת השמיים, עם רישוי, עם רשות, עם אחראי, שנוכל להתנתק מחלק ניכר מהפעילות - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא שאלתי – אתם הרי מגדירים איפה צריך רישוי. נניח עכשיו אני כעירייה, אני מספר לך, אולי אתה לא יודע, אם אני רוצה להביא זמר עם 1,000, אתם נכנסים, אומרים לעירייה: חבר'ה, אנחנו רוצים רישיון לאירוע, יש מסלול טיולים.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אתה צודק, אדוני היושב-ראש, אבל כאן 400,000 איש הם מזמיני האירוע. כמו שתגיד שתיקון ליל שבועות בכותל, מישהו צריך להוציא על רישיון.

היו"ר דוד אמסלם:

אורי, שנייה. קודם כול, איפה שמתכנסים 300,000 איש, צריך להיות מישהו. המבקר בוודאי לא דואג לאירוע, הוא בא להתפלל, אבל מישהו ממדינת ישראל צריך להגדיר את זה כאירוע. מטעם מדינת ישראל צריך להיות אחראי, ואז הדיון הזה לא קורה כמו שהוא קורה. אז יש שירותים ויש זה ויש חניונים ויש הכול. וה"פרטץ" הזה קורה בגלל שאין מישהו שמבקש רישיון לאירוע, אז אין אחראי כל כך מדויק, וכל אחד עושה מה שהוא רוצה.

ולכן חבר הכנסת מקלב לא מבין בכלל את המצוקה שלי להביא 400,000 איש ככה ל"פרטץ". למה? הם באים להתפלל. כולנו באים להתפלל, מישהו צריך לדאוג להם. מה הם מצפים? כשאני בא להר מירון, אביא אתי שירותים? שאביא אוטובוס שיעלה אותי? שאביא אתי גם איזה אמבולנס שיחכה לי בצד? עכשיו, היות שכל הפרטים, כל אחד בא בפני עצמו, אז המדינה צריכה לדאוג לזה, מישהו צריך לדאוג לזה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

בדיוק, הגדרה נכונה.

משה ברקוביץ:

המקומות הקדושים הם הגורם המתכלל לגבי יתר הגופים שאינם גופי ביטחון.

היו"ר דוד אמסלם:

אני רוצה להבין את התשובה. אתה מצפה שמנהל האתר שם – בחורצ'יק נחמד, אני לא יודע אם הוא פה, אבל פגשתי אותו – עכשיו נפיל עליו את האירוע, זה הוא אשם עכשיו? שואל.

משה ברקוביץ:

אני מבין, וגם אשמח לענות. אנחנו כבר שנים ארוכות עובדים בדרך הזאת. זה ידוע - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זאת לא השאלה. משה, אתה היועץ המשפטי של המחוז של המשטרה?

משה ברקוביץ:

כן.

הי"ר דוד אמסלם:

יופי. תקשיב, אני שואל אותך שאלה כיועץ משפטי של המחוז: למה האירוע הזה לא דורש רישוי כמו כל אירוע בסדרי גודל הרבה יותר קטנים ממנו?

משה ברקוביץ:

אענה. קודם כול, יש תנאי רישוי לאירועים נקודתיים. כל הדלקה היא אירוע רישוי בפני עצמו.

הי"ר דוד אמסלם:

אה, בהר למעלה, אתה אומר, בנקודה, יש רישיון לאירוע. עכשיו, לכל ההר אין.

משה ברקוביץ:

אין אפשרות לפי התפיסה המשפטית שלנו להגדיר את האירוע הזה.

הי"ר דוד אמסלם:

למה?

משה ברקוביץ:

יש יועץ משפטי גם למשטרה, יש גם למשרד הדתות.

הי"ר דוד אמסלם:

לא, אני שואל אותך, משה.

משה ברקוביץ:

כי האירוע הזה לא מוגדר כאירוע תחת כיפת השמיים.

הי"ר דוד אמסלם:

אבל אתם מגדירים?

משה ברקוביץ:

לא, לא אנחנו.

הי"ר דוד אמסלם:

מי מגדיר?

משה ברקוביץ:

אירוע תחת כיפת השמיים זה כשיש מישהו שמבקש לארגן אירוע. הוא פונה אלינו, אנחנו נותנים לו תנאים, אנחנו עוקבים, אנחנו מפקחים וכדומה. כאן ישנם - - -

קריאה:

אירוע ספונטני פה.

משה ברקוביץ:

לא יודע אם ספונטני, כי ל"ג בעומר זה קבוע כל שנה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אין אבא לעסק הזה, היושב-ראש.

היו"ר דוד אמסלם:

אתה רציני עם התשובות שלכם?

קריאה:

אתה צריך להבחין - - -

היו"ר דוד אמסלם:

דקה, דקה, דקה. אתה מדבר אתי על אירוע ספונטני, כאילו אנשים ככה ספונטנית יצאו מהבית והגיעו למירון?

משה ויצמן:

אתנו ובלעדינו. אתנו ובלעדינו יבואו למירון.

היו"ר דוד אמסלם:

מה הקשר? לא הבנת, רוב האירועים - - -

שבתאי גרברצ'יק:

זו תפיסה שצריך להבין. אתנו ובלעדינו יבואו למירון. עכשיו, בתוך מירון יש טריבונות ויש הדלקות, יש דברים נוספים שעליהם יש את תהליך הרישוי ברמה הבטיחותית, בכל הרמות שצריך, ועל זה הוא מתכוון. ההגעה למירון – עמך ישראל עולה למירון.

היו"ר דוד אמסלם:

לא שאלתי כרגע לגבי כביש 6 מה קורה. שאלתי אם אירוע שהוא תחת כיפת השמיים, אלא אם כן זה מתחת להר וכולם נכנסים פנימה ולא רואים אותם, של 400,000 איש, שהגדרתם את זה כמגה אירוע, אולי האירוע הכי חשוב במדינת ישראל, אין רישיון לאירוע.

עכשיו, אמרתי הרישיון כשלעצמו זה עושה את הסדר. למה? הרי ברור שיהיה ל"ג בעומר במירון. אני לא מתקשר לשאל: חברה, יש לכם רישיון? אני תופס את האוטו, נוסע למירון. עכשיו, זה ברור לחלוטין שאירוע יהיה. אבל ברגע שאנחנו יודעים שבאים 400,000 איש, אז אנחנו מתחילים להבין שיש פה אירוע. ואז אנחנו ממנים מנהל לאירוע, יש לנו פתאום מנהל. תתפלא, פתאום - - -

שבתאי גרברצ'יק:

מי זה אנחנו ממנים?

היו"ר דוד אמסלם:

לא, המשטרה רק תבקש: רבותי - - -

שבתאי גרברצ'יק:

- - - לנהל אירוע.

היו"ר דוד אמסלם:

אז אני מודיע לך שאם המשטרה תגדיר את זה כאירוע שדורש רישיון, ותגיד את זה למשרדי הממשלה, תראה לבד שיימצא הבן אדם שהוא יהיה מנהל האירוע.

שבתאי גרברצ'יק:

אף אחד לא רצה להרים את זה עד היום במשרדי הממשלה. זו דרישה שחוזרת כל שנה, שיהיה מפקח לאירוע הזה, בן אדם, כתובת אחת, שאפשר יהיה לפנות אליו.

היו"ר דוד אמסלם:

חבר'ה, אני שואל אתכם שאלה. אני עכשיו מפנה את השאלה למשטרה, בגלל שכאן – תראה, כל הזמן אמרתי בתחילת הדיון: אל תגלגלו את האירוע למשטרה, זה לא אירוע משטרתי, זה אירוע אחר. אבל בוודאי ובוודאי שאתם גם קובעים את הכללים לגבי האירועים במדינת ישראל, אלא אם כן אתם אומרים לי: תשמע, דודי, אנחנו לא אחראים לשום אירוע, אנחנו לא נותנים הנחיות לשום אירוע, שום זמרים אנחנו לא נותנים להם הנחיות. שום התקהלות, שום דבר, אנחנו בכלל לא קשורים לעסק הזה.

אבל היות שאני יודע שזה לא ככה, אני יודע שהמשטרה גם מכתיבה כמה פקחים יהיו וכמה סדרנים יהיו. אתה יודע מה, עשינו פה - - - בירושלים, ספונטנית, אנשים יוצאים. לא 400,000, הרבה פחות. יש מנהל האירוע, יש רישיון, המשטרה הגדירה לנו 400 פקחים כאלה. לא היו לנו, גייסנו אותם. אמרנו לנו לשים שירותים, אמרו לנו איפה לשים חבלים, איפה לשים בטונדות, איפה מחסני לחץ.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

זה מה שחסר.

היו"ר דוד אמסלם:

אבל אם המשטרה לא הייתה אומרת שצריך רישיון לאירוע, אז לא היה כלום. היה בא בן אדם, יוצא החוצה, מפריע סביר להניח. היה הבלגן הזה. לכן אני שואל, הרי אם יקרה, חס ושלום, משהו, השאלה הראשונה תישאל - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

מי האבא?

היו"ר דוד אמסלם:

- - חברה, אתם במשטרה, אתם מוציאים רישיונות לאירועים מהסוג הזה? – סליחה, לא מהסוג הזה, הרבה יותר קטנים ממנו?

משה ברקוביץ:

אם זה מתחת לכיפת - - -

היו"ר דוד אמסלם:

מה זה תחת כיפת השמיים? אתה מתכוון שאני מרים את הראש, רואה כוכבים?

משה ברקוביץ:

זה הלא האירוע היחידי - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לא הבנתי, מה זה תחת כיפת השמיים?

משה ברקוביץ:

יש אירועים מסוגים שונים. יש חוק רישוי עסקים, שהוא כולל סוגים מסוימים של אירועים, והוא נותן לנו סמכויות באמת לבקש רישיונות ולעשות כל מיני דברים. האירוע הזה, ככל שאנחנו יודעים משפטית, לא חוסה תחת חוק זה בכללותו. אנחנו כבר שנים כן מבקשים, הייתה כבר פעם החלטה כן ליצור מעין מנהל אירוע, שאחרי כמה שנים פשוט לא צלח, כי אותו משרד לא הקים את מה שהיה צריך להקים, ואנחנו נמצאים בחוסר. ואם הקריאה באמת מהוועדה תהיה שהחל מהיום לטעמנו במירון אפשר לקבוע שזה אירוע תחת כיפת השמיים, ושיהיה מפיך ושניתן לו תנאים, אנחנו הראשונים שנשמח.

היו"ר דוד אמסלם:

משה, קודם כול, אני רוצה להגיד לך, עזוב את הקריאה, זה בסיכום שלי, אבל אני חושב שזה אירוע שהמשטרה צריכה להגדיר אותו. משטרת ישראל, לפי תפיסתי, חלק מתפקידה זה שמירת הסדר הציבורי. בעקבות זאת היא גם מחליטה על התנאים. אתה יודע, אם אנחנו רוצים לעשות חופה בארמון הנציב, ובאים מעל 200 איש, כבר יש לכם דרישות. ובצדק.

משה ברקוביץ:

גם פה יש.

היו"ר דוד אמסלם:

רק שנייה, בצדק. יש גם מנהל. עכשיו, אמרתי: אירוע מהסוג הזה, אתם מכתיבים את הקצב. אתם לא "ליינרים", אתה לא שופט קו. אדוני, אם תגדיר: אם אין כזה דבר, אין אירוע, אתה תראה שיהיה, כי האירוע יהיה. אז תבין איך זה עובד. המשטרה זה לא גוף מייעץ בהיבט של ביטחון שלום הציבור. דרך אגב, 400,000 איש. אם אני מנקה כל מיני, זה כמעט 10% מהאוכלוסייה היהודית במדינת ישראל, מתרכזים לכמה שעות במקום אחד קטן וצפוף. נראה לך אתם "ליינרים"? אתם אומרים: תשמע, מה נעשה, אין לנו פה מנהל. אז נעשה את המקסימום.

משה ברקוביץ:

זה ממש לא המסר.

היו"ר דוד אמסלם:

רק 5,500 שוטרים אתה מביא למקום הזה. רק בשבילם צריך עוד יועץ בטיחות.

משה ברקוביץ:

בתום האירוע הקודם, משטרת ישראל העבירה למקומות הקדושים, שהם הגוף שמתכלל את האירוע, את כל התנאים ואת כל הדרישות לאירוע הבא. המקומות הקדושים באמת כימתו את הכסף, ופנו והביאו תקציב, והאירוע כולו עומד בכל דרישות משטרת ישראל, עד הפרט האחרון שהמשטרה קבעה, והיא כן מובילה את זה. השאלה בסוף של אדוני, האם באמת אנחנו יכולים להגדיר את זה כאירוע זה תחת כיפת השמיים, וככזה לקבוע מישו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

מה זה ההגדרה שלך, משה - - -

שבתאי גרברצ'יק:

- - -

היו"ר דוד אמסלם:

עזוב, רק שנייה, הוא לא צריך יועץ תקשורת.

שבתאי גרברצ'יק:

יועץ תוכן.

היו"ר דוד אמסלם:

אני שואל שאלה: מה ההגדרה המשפטית של אירוע תחת כיפת השמיים? איך אתם מגדירים? מבחינתי, אם אני מבין עברית והסיפור הוא בעברית, תחת כיפת השמיים, הכוונה שאני מרים את הראש ואני רואה כוכבים. זה לא במבנה סגור, זה לא באולם. זה בהגדרה שלי תחת כיפת השמיים.

משה ברקוביץ:

אגיד לאדוני, ואם יורשה לי, אסביר לו גם. אם בן אדם מבקש לקיים מחאה של 200 איש, זה גם לא אירוע תחת כיפת השמיים, וזה גם אותם 500 איש תחת כיפת השמיים. ואירוע מחאה בכלל חוסה תחת חוק אחר לגמרי. כל דבר יונק את התוכן שלו. גם אירוע בכותל לדוגמה זה לא אירוע תחת כיפת השמיים. גם אירועים בכל מיני מקומות אחרים - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אבל בכותל יש כתובת ויש מישו שמארגן את זה.

משה ברקוביץ:

גם אצלנו יש כתובת.

היו"ר דוד אמסלם:

דקה. לכן אני שואל את השאלה שוב: אתה לא חושב שאירוע מהסוג הזה – עובדה שאתם בקטע הנקודתי כן מבקשים רישיון, לבמה אתה מבקש רישיון, תראה את האבסורד. למה? כי לבמה יש תקנים. ואתה אומר: אם תיפול הבמה, מה יהיה? אנחנו צריכים מהנדס, קונסטרוקטור, עובדים בפק"לים. אבל 400,000 איש שבאים למקום אחד – זה לא צריך. אבל מה, 20 חבר'ה יעלו על במה, ואם תיפול הבמה, זה באמת מסוכן מאוד.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

ולא יהיה לך את מי להאשים.

היו"ר דוד אמסלם:

כן. עכשיו, לכן אני חוזר על עצמי, אבל הבנתי שאין לכם תשובה, וכאן אני רוצה לעבור, ברשותך – רוצה להגיד עוד איזה משהו דרמטי? מי כבודה?

איילה ויינשטיין:

איילה ויינשטיין, המשרד לביטחון הפנים, הלשכה המשפטית.

היו"ר דוד אמסלם:

בבקשה, איילה.

איילה ויינשטיין:

השאלה, אולי אפילו בסוגריים, עוד יותר מופנית לייעוץ המשפטי. אני לא בקיאה כל כך בהגדרות שנקטת לגבי סיווגים שונים של אירועים, אבל האם אפשר אולי לבחון אפשרות, שהמרכז לפיתוח המקומות הקדושים או משרד הדתות, שכל הזמן אומרים פה שמתכלל את האירוע, יגיש בקשה לניהול אירוע תחת כיפת השמיים? ואז איכשהו אנחנו נכנסים לקונסטרוקציה המשפטית הזאת - - -

היו"ר דוד אמסלם:

תודה.

קריאה:

אנחנו הראשונים שנשמה.

איילה ויינשטיין:

הקדמתי: בסוגריים.

היו"ר דוד אמסלם:

לא, השאלה היא נאיבית, אסביר לך עוד מעט למה, אבל בוא נתקדם. חבר הכנסת מקלב, בבקשה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

תודה רבה, אדוני היושב-ראש. אני מודה לך על המסורת המתמשכת של קיום ישיבה של ועדת הפנים בנושא ל"ג בעומר ומירון, גם על ציר הזמן הקצר לפני האירוע, וגם על כך שעם תחילת המושב אתה מקיים את הדיון הזה. אבל אני מאלה שגם מאוכזבים, ממורמרים וכועסים, שבמקום שהיום נשב ונדון - - - ההשקעה העצומה, המקצועית של כל הכוחות וכל הגופים שקשורים, ובראשם משטרת ישראל ומשרד התחבורה באירוע הזה, היום צריכים לדון איך התוכניות מתמסמסות, איך הן מתפוררות להן, אני יכול להגיד מילים אפילו יותר חמורות על מה שקורה. המטרה של כולם הייתה לא להגביל את המשתתפים, אלא מדינת ישראל נותנת לאירוע דתי, לאירוע מסורתי, ששנים רבות מתקיים, להשתפר ולהתמקצע יותר, עד האחרון, עד הקצה, כדי שכולם יוכלו להשתתף.

ובאירוע הזה צריך לציין תמיד שחלק נכבד מהאירוע זה ילדים בני שלוש. זאת אומרת, באופן מסורתי זה גם חלק מהדברים. קודם דיברו כאן על פרשים, כקריאת ביניים אני אומר, זה נכון שצריך לשמור על הסדר, המשטרה אמונה על כך. אבל אני במקרה הזה חושב, שהפרשים לא צריכים לשמור על הסדר, לא מדובר כאן בהתקהלות או באיזו הפגנה לא חוקית, או משהו שמתגרה. אנשים באו להתפלל ולחגוג ולא לראות פרשים שומרים עליהם.

אבל אני חושב שדווקא החלק הכי חשוב בכל הדיון הזה, לאור ציר הזמן, ההחלטה שהיא לפי דעתי החלטה לא אחראית, בוודאי לא מקצועית של משרד החינוך, להודיע בזמן קצר של חופש, גם אם זה זכותו של משרד החינוך לעשות דבר כזה משיקולים כאלה ואחרים, בוודאי במערכת מסודרת צריך את חובת ההיוועצות, צריך להתייעץ עם הגופים. צריך לשאול את המשטרה, צריך לשאול את משרד התחבורה מה המשמעות, לפני שמקבלים החלטה שהיא כל כך קריטית.

ואני רוצה לציין, בוודאי ככה זה לא מתנהל, ולוועדת הפנים ודאי יש את הגישה, והיא צריכה לקחת את זה כחלק מהמסקנות שלה בעניין הזה, בפנייה למשרד החינוך, למי שאחראי. אני חושב שזה כשל שלהם, אולי לא כשל אישי, אבל ודאי מערכתי שלהם.

אני רק רוצה להגיד לך, אדוני היושב-ראש, שבלוח העברי, כשמדברים כאן על ל"ג בעומר במוצאי שבת, רק בעוד שבע שנים, בתשפ"ד, 2024, תהיה הפעם הבאה שיהיה ל"ג בעומר במוצאי שבת, ככה שהיה אפשר עוד השנה לסחוב, גם משרד החינוך בעניין הזה, ולא לזעזע את כל המערכת.

אבל משזה קרה, אני סמוך ובטוח, ואני גם פונה בזה, ואני חושב שזו צריכה להיות החלטה שלך, אדוני היושב-ראש, שלא יכול להיות שעל סמך ההחלטה הזו כל האירוע עכשיו יצא משליטה, אלא צריך לעשות הכול כדי שהאירוע כן ייתן מענה. אנשים מאוד מודאגים. אנשים מאוכזבים, מודאגים, באמת בעניין הזה עדיין תוהים ומחכים לשמוע מאתנו מה המסקנות שלנו.

והדברים שאמרו כאן משרד התחבורה, דרור גנון ושלמה, שהם לא יהיו הבעיה, הם מוכנים לתת את המענה. על הדרך הזו, זה מה שאנחנו צריכים היום. והדברים היותר - - - שלכם, המחשבה השנייה, אני מבין, כשמדברים כאן בתוך האירוע היום להרחיב אותו ולמשוך אותו בעוד 12 שעות או כמה שצריך - זה באמת דבר שדורש משאבים והחלטה אמיצה, אבל זה מה שיכול לעשות את השינוי.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

זה הרע במיעוטו.

אורי מקלב (יהדות התורה):

זה מה שיביא את האנשים - לא נתאמץ ולא בכוח נגיע ביום ראשון, אלא - -

היו"ר דוד אמסלם:

זה יפזר את זה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

- - זה יפזר את האירוע. למשוך את האירוע, לפזר אותו. אם אתה היום מצליח לקחת את כל הגופים האחרים ולעשות אותם, הצלת את ל"ג בעומר.

ואגיד לך יותר מזה – אני אומר את זה גם למשטרה ואני אומר את זה גם למשרד התחבורה, אבל יותר למשטרה – אם לא נעשה את זה, אנשים כבר מעצמם, לא ייתנו להם ללכת בשעה 20:00 בערב, לא ייתנו להם לבוא בשעה 21:00, בגלל שהם יבואו. בגלל שמורים שנמצאים בתוך מערכת החינוך, אנשים שיודעים שלא יגיעו, אז הם אומרים: לא נגיע בזמן הלכתחילה שלנו, אי-אפשר לבוא לשבת, אי-אפשר לבוא לפני זה, נבוא אחרי זה. בדיעבד כמובן, אבל נעשה את זה.

ואז לא תוכלו למקום. אז רכבים פרטיים ימלאו את כל העסק. ואז יקראו לכם: תעזרו, באו, חונים על צדי הכבישים, קטסטרופה, פיקוח נפש של הצלת חיים. לכן ההחלטה היא גם הנכונה והנכונה, אבל גם ההכרח בעניין הזה לעשות את הדברים האלה.

אני רוצה לשאול כאן את משרד התחבורה שאלה אחת: האם כרגע, עוד לפני האירוע, יהיה מענה כמו בשנים הקודמות בשעות שנותנים מענה במשרד התחבורה? יש שמועות שאומרות שבלילה לא יהיה מענה בסופו של דבר. אמרתם פה, שאתם משתדלים לתת מענה, אבל הציבור מחכה לשמוע: האם ב-02:00 בלילה תהיה תחבורה בחזור מהר מירון לכיוון - - -

היו"ר דוד אמסלם:

פתחנו את הישיבה בזה שהם נתנו חצי שעה סקירה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

שמעתי. אני מתייחס למה שהם אמרו, שיהיו - - -

היו"ר דוד אמסלם:

חסר להם כ-600 אוטובוסים, הם מודיעים שתהיה בעיה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

אבל צריך לדעת את זה.

היו"ר דוד אמסלם:

אז אני מסביר לך, הרי על זה דנו ב-45 דקות הראשונות.

אורי מקלב (יהדות התורה):

מה שאני מבקש: ישיבה אחר ל"ג בעומר, לראות לגבי השנים הבאות שינוי - - -

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

במירון, במירון.

אורי מקלב (יהדות התורה):

כן הפקעה, לא הפקעה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אמרתי גם את זה.

אורי מקלב (יהדות התורה):

תודה רבה. אני גם מתנצל, יש לי הצעת חוק - - -

היו"ר דוד אמסלם:

אמרתי, אנהנו מתוכננים לעשות סיור של ועדת הפנים למירון, בלי קשר ל"ג בעומר, לגבי כל הנושא של האתר. אמרתי את זה כבר, רק בשבילך.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, הנה הוא נתן - - -

אורי מקלב (יהדות התורה):

טוב שכיוונתי לדעת - - -

היו"ר דוד אמסלם:

לפני שאני מסכם, ברשותך, הגיע ראש המועצה – באיחור רב, אבל הגיע בסוף. בבקשה, עמית.

עמית סופר:

בוקר טוב, ותודה לאדוני היושב-ראש. אני קודם כול מברך על הדיון, גם כשהוא מספר ימים לפני קרות האירוע. אני שמח גם לשמוע שאדוני מתכוון לסייר אצלנו, אני חושב שאי-אפשר לנתק את ימי השגרה במירון לבין הילולת ל"ג בעומר, ויש קשר ישיר ביניהם. כידוע שבמירון פוקדים כמדי שנה, כולל האירוע, כ-2 מיליון מבקרים, וצריך לחשוב באמת מה עושים ואיך מתמודדים גם בימי שגרה עם האתגרים הרבים שיש במירון. ביקשתי מחברי מרדכי לציין, לא יודע אם הדברים הועלו, לא הייתי פה בתחילת הדיון, אבל כמו נושא של מערכות הביוב, תשתיות, פיקוח, תקנים.

היו"ר דוד אמסלם:

דיברו על זה. דרך אגב, מרדכי גם נפגש אתי בלי קשר לפני כחודש בכלל על הנושא של מירון.

עמית סופר:

רק הוא לא דאג לעדכן אותי.

היו"ר דוד אמסלם:

תעדכן אותו, מרדכי.

עמית סופר:

ואין ספק שברגע שבימי שגרה נדע להתמודד עם הדברים, אז זה יקל מאוד גם באירוע עצמו. ואת הדברים גם נעלה בצורה יותר מסודרת כשתגיע לסיור.

העלית פה סוגיה מאוד חשובה, שכמו שנאמר פה, עולה מדי שנה בשנה: מי המפיק של האירוע? אני חושב שבסופו של יום, גם שמעתי מדי שנה בשנה את ההגדרה: אירוע ספונטני. אני חושב שהדברים האלה, אני אומר את זה בכאב, זה סוג של ניסיון גם להתנער מאחריות, כי בסופו של דבר מי שמפיק את האירוע גם צריך לקחת אחריות. ולא בכדי לא רוצים - - - כי יש אתגרים רבים ברשב"י. ואני אומר את הדברים, כי לפני מספר שנים זומנו לחקירה על כמעט טריבונוט שהתמוטטו.

היו"ר דוד אמסלם:

מי זה זומנו, המועצה?

עמית סופר:

המועצה, מהנדס המועצה, כדי לתת הסברים לגבי אירועים כאלה ואחרים. אני כן יכול לומר שקודמי בתפקיד לפני שבע-שמונה שנים היה - - -

היו"ר דוד אמסלם:

זומנתם על ידי המשטרה?

עמית סופר:

זומנו על ידי המשטרה לתת הסברים. אני אומר היום, שקודמי בתפקיד לפני מספר שנים, היה לו נוהל קבוע, שמוציא צו מניעה מדי שנה בשנה על אירוע, והוא היה "מכסתח" את עצמו. מבחינת הגישה, המדיניות שלנו היא אחרת לגמרי. אני כן יכול לומר שיש לנו שיתוף פעולה מצוין עם כלל הגורמים: עם גורמי המשטרה, עם המקומות הקדושים, עם כל גורמי ההצלה, כדי באמת שהאירוע יצא בצורה מיטבית. אין ספק שגם יש שינוי ניכר מדי שנה בשנה ברמה של ההגעה והאפשרות לגשת, עם כל זה שאני אומר, גם צריך לומר שיש הכבדה על אותם אנשים שיכולים להגיע בגלל השינויים שנעשו.

אני רוצה כן להתייחס לסוגיה שגם עלתה בתקשורת, בנושא של צמצום בפגיעת חיי היום-יום של התושבים. בסופו של יום, גם ביומיים או שלושה האלה חיים שם תושבים, והם נמצאים בסגר מוחלט, שאין יוצא ואין בא. ואני מקבל את זה חדשות לבקרים: מה קורה, ולנסות לצמצם. בשנה הקודמת זה עבד בצורה יותר טובה, אני מקווה שהשנה גם נוכל לעמוד בזה.

וכמובן, גם נושא של מסגרות החינוך. השנה כן ניסינו לצמצם את הפגיעה, כמדי שנה בשנה, החופשים נפלו בל"ג בעומר אז זה לא פגע. היום בסופו של דבר מערכות החינוך שלנו נסגרות כבר יומיים, כי יש את יום ראשון שכולם מושבתים, ויש את יום שני שמשרד החינוך שהחליט שלא יתקיים. צריך גם לחשוב, פנינו גם למשרד החינוך לעשות הצרחה בין הימים. הם לא קיבלו את זה. והיום מוסדות החינוך שלנו מושבתים יומיים, מה שמכביד מאוד גם על ההורים, בנוסף לסגר.

לא אאריך בדברים, נפרוס בפני אדוני כשיגיע אלינו לסיור, סיוור חשוב, את כל הדברים. ושוב תודה לכל הגורמים.

היו"ר דוד אמסלם:

תודה, עמית. טוב, מישוהו רוצה לומר איזה משפט? בבקשה. ממש דקה, אני רוצה לסכם.

דן קדרון:

תודה רבה, כבוד היושב-ראש, מנהלת הוועדה, מכובדי כולם. קדרון דן, "תנו יד לחרש", "נכים למען נכים". השאלה שלי היא איך יגיעו הנכים. כל התחבורה הציבורית – יש בעיה לנכים. איך יעלו נכים על כיסאות גלגלים, כשהם לא יכולים לנהוג, או נכים שמוגבלים? זאת אומרת, שלא תהיה כניסה לרכב ציבורי, אז הציבור שלנו שהוא נכה, פעם אחת הוא נענש בגלל שהוא היה בריא ונהיה נכה, ופעם שנייה הוא פשוט לא יוכל להגיע כמו כולם.

היו"ר דוד אמסלם:

תודה.

דן קדרון:

תודה רבה, כבוד היושב-ראש.

קריאה:

עמותת "עזר מציון" דואגת לנכים. הם מגיעים לחניון פרוז, ומשם יש שאטלים שמסיעים אותם עד למעלה.

היו"ר דוד אמסלם:

תודה, רבותי. ברשותכם, אני מבקש לסכם את הדיון. קודם כול, מבחינת המשטרה, כפי שאמרתי, לנושא הנקודתי שעלה כאן, הייתי מבקש שתעשו את החושבים עד הערב, תיתנו לרב מוזס, שהוא מתנדב בנושא הזה, משקיע את זמנו ומרצו, תיתנו לו תשובה. אני לא רואה שום מניעה בעניין, בגלל שזה חלק מהשירות הנדרש על ידי הציבור. המשטרה צריכה להתאים את עצמה לסיפור הזה, גם אם זה קשה. זה לא משהו טכני בעייתי, זאת אומרת זה לא איזה משהו שאי-אפשר.

לגבי הנושא עצמו – תראו, טוב, אני מזהה שהאירוע כרגע הוא מתגלגל משנה לשנה, וכנראה שהתפילות עוזרות, אבל אין פה בעל הבית שמסנכרן את הסיפור הזה. אני מסתכל עליו בעיקר בהיבט הבטיחותי, אני בכלל לא בהיבט השירותי. ובהיבט הבטיחותי, שכמתכנסים 400,000 איש, כפי שציננתם, אין לזה אה ורע במדינת ישראל בשום אירוע. אין דבר כזה.

לכן אני חושב שצריך להיות אחראי לאירוע הזה מטעם ממשלת ישראל. זה לא איזה מועצה עם איזה ארבעה עובדים. ואני, נכון לעכשיו, רואה את הגוף שאחראי על זה, באינסטיטוט שלי, כמשרד הדתות. זה אירוע דתי, שמתבצע במקום דתי. לכן אני חושב שמשדד הדתות הוא הגוף שאמור לטפל בנושא הזה מאל"ף עד תי"ו ברמת האחזיות והתכלול.

אני גם חושב שמשטרת ישראל, וזה לא אמ בא לכם, צריכה להגדיר את האירוע הזה הגדרה מיוחדת. הוא לא נכנס לעוד אירועים, בגלל שכפי שאמרתי, זה מגה אירוע. ואין דברים כאלה. למגה אירוע שיש רק אחד בשנה, אז יש לו הנחיות ייחודיות רק לזה. הוא לא נכנס, כפי שאמרתי, משה – הפגנה. לא, זה מגה אירוע. יש בו הנחיות, בסוף יש את התיק. יש מלא כאלה, אבל יש בסוף עוד פרק אחד רק לאירוע אחד, קוראים לו ל"ג בעומר. כך אני רואה את זה.

ושמה צריך להיות רישיון לאירוע הזה. צריכה להיות כתובת, בעל הבית, שהוא אמור להציג למשטרת ישראל את הרישיון. ולא, אין אירוע. הרי אם אספר לכם, חס ושלום, באופן תיאורטי, שאם לא יהיה רישיון לאירוע – עכשיו אני מספר לכם, יענו אני חוזה – תהיה שם איזו בעיה קשה מאוד ברמת הבטיחות והסכנה של האנשים, ואני לא מדבר על מאות ואלפים, אפילו בן אדם אחד, שניים, אני מניח שתסגרו את האירוע, תגידו: רבותי, אם לא יהיה א', ב', ג', אין אירוע. כשהיה בזמנו פסטיבל ערד והיה שם את מה שהיה, הוקמה ועדת חקירה, אני לא יודע אם ממלכתית או לא, אבל בדקה את המשטרה. וכתוצאה מזה גם שונו הנהלים. לא צריך לחכות שיקרה משהו.

לכן אני אומר: עזוב את האירוע הנקודתי עכשיו. אנחנו עוד שבוע שמה, אני מבין שכרגע לא נבנה תיק נהלים. אבל אני מבקש ממשטרת ישראל לעשות חושבים בעניין לדעתי, ולשנות פאזה, ולא לחכות לאיזה פקיד שייקח אחריות. אספר לכם למה לא לחכות – זה לא יקרה אף פעם. אף פעם לא יגיד לכם משהו: תשמעו, זה אני, תבואו אלי. ואתם בעצם, כתוצאה מהנהלים שלכם, אתם גורמים למערכות האחרות להתחיל לעבוד.

לכן אני מבקש מכם קודם כול להגדיר את זה כאירוע שדורש רישיון אירוע, עם כל הנהלים של אירוע מהסוג הזה, שתגדירו את הנהלים שלו באופן ספציפי, תעשו חושבים, ואז תראו מה יקרה. אני מבטיח שאם תעשו את זה, שנה הבאה נהיה בדיון אחר לגמרי. זה ב-long run, זה בשנה הבאה, עכשיו דיברתי על סיכום שנה הבאה.

לגבי כרגע, מה שאני מבקש, שמנכ"ל משרד הדתות יכנס דיון חירום עם כל הגורמים, ממשרד התחבורה. יערב גם את השר, בגלל שאני רואה את זה ברמת ה-minister, אירוע מהסוג הזה זה שר, שר מעורב, בגלל שיש בצד השני עוד שר חינוך, שכנראה יש פה איזושהי בעיה שכרגע מתגלגלת, משהו כאן צריך לבוא ולהציף. יכול להיות ששר החינוך, ובצדק מבחינתו, עסוק בחינוך, הוא לא כל כך מודע לכל ההשלכות שקורות פה בכל המעגלים הקטנים, מהשירותים ועד ההסעות ועד הבטיחות. אני מניח שהוא מבין שיכולה להיות סכנה בבטיחותית כפי שמגדירים אותה. יכול להיות שהוא יגיד: שמעו, רבותי, ההחלטה שלי לא לקחה בחשבון שיכול להיות מצב שיהיו פה אנשים שייפצעו או חס ושלום אפילו יותר גרוע.

אז לא תמיד אנחנו מודעים. הוא לא צריך להיות מודע לזה, הוא שר חינוך, הוא לא מפקד. אם היה מפקד אירוע, אז אני מניח, כבר לפני שלושה חודשים הוא היה יושב אתו או לפני שנה, והוא היה מתכנן אתו את השנה הבאה, והוא היה אומר לו: תקשיב, כבוד השר. או שהשר עצמו היה בא לשר השני ואומר לו: תשמע, יהיה שנה הבאה ככה וככה, בוא נייעך היום בהתאם. אז נעשה את זה ככה, ככה וככה.

לכן אני מבקש כרגע שהמנכ"ל יערב גם קודם כול את השר, נשלח את זה עוד היום, אני מבקש שהסיכום של הפגישה יהיה כולל השר עצמו. אני מבקש - - - גם את השר לביטחון הפנים, גם את ראש הממשלה בעניין, בגלל שאני בכל אופן רואה את זה כאירוע, באמת אני חוזר על עצמי, אני לא מכיר אירוע מהסוג הזה, מעולם לא נתקלתי.

ולסנכרן בעיקר את גופי החירום. האוטובוסים יגיעו – פחות יגיעו, יותר יגיעו, זו כבר שאלה ציבורית בשירות. אני יותר מוטרד מזה שמי שמגיע הוא בבעיה. לא יכול להיות שהשירותים כמו שהם, ואנשים יכולים להיות חולים שם במחלות מדיזנטריה. אנחנו בקיץ, זה חם. אני לא בטוח שכל מערך החירום עובד כמו שצריך שמה, אם יש שמה מספיק אמבולנסים, מספיק נקודות חפ"קים. האם יש גישה אליהם בכלל? משטרת ישראל – זה לא התפקיד שלה, הם שוטרים. חבר'ה, הם לא מפקים.

אני מרגיש שהסיפור הזה לא סגור בכלל, בשום רמה כמעט. אירוע של 3,000 איש בירושלים, היינו מקדישים לזה הרבה יותר זמן והרבה יותר סגירות והרבה יותר תשתיות. אני אומר לכם. והייתי שותף, יספרו לכם החבר'ה בעירייה פה, לאלפי או עשרות אלפי אירועים שעשינו במשך ה-25 שנה האחרונות.

אז לכן אני מבקש קודם כול שתיכנסו לעניין, תפרקו את הסיפור שלב-שלב, נושא-נושא. תיסעו שמה לשטח, תיראו גם מה קורה, תיראו מה אתם יכולים לשפר בחמישה-שישה ימים הקרובים, על מנת כרגע, אני לא רואה שהעסק הזה, אפשר לפתור אותו בשבוע, אבל לפחות בנקודות הקריטיות אולי יהיה איזה אקמול, כדי שחס ושלום לא יקרה שם איזושהו משהו. זאת הבקשה שלי מכם כרגע בנושא הזה.

בעזרת השם נקבע לעוד חודש, במושב הזה עוד סיור להר מירון. נסנכרן את זה גם עם המועצה, גם עם המקומות הקדושים, יש לנו שמה סיפור כללי לכל הנושא של ההר בשוטף, לא קשור כרגע לזה. זאת בעצם הייתה ההחלטה שלי, לבוא לשם על הרקע של השוטף, אבל בוודאי ובוודאי שהשפיץ של השוטף זה ל"ג בעומר, שצריך גם להתייחס אליו, גם בסיור וגם בנושא הזה.

ואני מסכים אתך, מרדכי, בסופו של דבר הכסף עונה את חלק מהעניין. לא את הכול, אבל כסף ותשתיות פותרות חלק מהבעיה. ובכלל, הציבור במדינת ישראל לטעמי מצפה לקבל שירות מהממשלה שהוא בוחר ומשלם לה מיסים. הוא מצפה שמישהו מטפל בו, לא שהוא ייפול על החבר שלו, והוא רוצה שירותים ואין. בשביל זה הוא בוחר ממשלה, בשביל זה הוא משלם מיסים, כאזרח הוא רוצה לקבל שירות. ולטעמי, מה שאני רואה כאן, אם זה היה עסק פרטי שלו, לא אגיד לכם מה הייתי עושה לכל המעורבים.

אז לכן זו הבקשה שלי כרגע ממנכ"ל משרד הדתות/שר הדתות, להיכנס לתמונה ולנסות לשפר את העניין כמה שהוא יכול. כפי שאמרתי, בדיון הבא שאעשה גם אכנס לנושא של התשתיות היותר קבועות וכו' וכו'.

אז אני מודה לכולם. קודם כול, אני גם מתפלל, מהיום דרך אגב, שהכול יהיה בסדר. ובאמת אני מקווה שאיכשהו מי ששומע אותי גם ייקח את הדברים שלי קצת יותר ברצינות, ויבין שאם חס ושלום יקרה משהו, אז אני מניח שהפרוטוקול של הדיון הזה יעמוד על השולחן בקול רם. אז זו הבקשה שלי. ובעזרת השם אעשה את הדיון הבא ואני מקווה שהכול יהיה בסדר. אז אני מודה לכולם והמשך יום טוב.

הישיבה ננעלה בשעה 11:30.